

[C 108]

R.

Domi noster passus est certe uirginis ac mortis
Veritas laudes et mortalium regis gloriose
 misericordias videare maso scriptas q[uod] amio indicatib[us]
 h[ab]et ad postulatas memoriam amicata[us]. Et ista ut sedes
 minor quae non erubescit in luto p[ro] virtutis filii regis: et
 non ad laudem impunitus celestis q[uod] sit pugnauerit q[uod] hostes
 et vicerit h[ab]et salte vilibus regis: et ad matidos cuos
 bellatores diligenter explicare multa bona tali memoriae
 scripta queruntur. Inus dei est in ista legitur: memoria scripta
 excolitur edificatur metibus regis: horum maribus exhibetur.
Hinc infidelibus nascitur mediorum credulorum. Id est
 plures angustia et statim dicitur cum christo gaudentibus gloria
 solum diabolo regemisit q[uod] videt pugnam suam armis rebus
 suis debellata: ut ex iusta pugna ille melior vitorum existet
 q[uod] putatus est vixit. Deinde putabat se tunc hostes dei omni-
 dendo vincere illi aut occisi melius vincerebat: dum accusatus non
 excusabatur interrogari illico fatebatur. dignitatis genit[us] se
 bat. Sic et legitur in antiquis dominum victoriam celebratibus: qui
 die immitis persecutes apprehendunt partibus spolia plebo
 atque mea: perficiam gladio meo dominabit manus mea. Et
 excedit deinde deponit suum et denoscit eum frater: et signum suo
 proprium sibi libeavit. Denique non iam tempore pedibus
 immutatur: et datus mugitus per limacinos et cingulatos: clat
 et penitus credidit quod patitur idem: atque flammarum atrocitate
 adiuri se quemcoquas apparet quod oculis quibus per nos persecutus
 est ignatur. Ita mortuus vita donat estib[us] exhibet gaudium
 lagueribus probat medicinam: atque huic genit[us] immutatur ex ob-
 sessibus corporibus expellens: et ipsum suocat tormenta quod passi sunt.
 Et illi quod momentaneum pressi dolore crux glaciatur:
 illi vero nunc finemdi auctore credi videt perpetue igno-
 minie mancipatio. Clamat se arde dyabolus: ut tu intelligas q[uod] bene refrigerat stib[us]. Clamat se saluatoris ip[s]i
 ut tu intelligas q[uod] est saluatoris quantum. Et ei ad prece le-
 gitimam dñe esse ipsum dominum salvatorem. Et volo ut ubi ego



sū et npi sīt mētū **E**xīatāt ḡ p̄ h̄ anim̄ ad medelāt: qm̄ sue
r̄stauracōis attēdit mītia **P**atulū ēt sui pētōis p̄c̄bz
auditū: dū sī se eos q̄ vē saluati s̄t r̄gnosat **N**āt fidē te
mētūt et apl̄: quoz vestigū exīta m̄m̄ p̄fētūt: et
victōias suas ad r̄gē victolōfissimū iportauēt **I**p̄ em̄
ēuphali suarūce vīz̄ hōdie ānted̄ om̄ iſḡadētū m̄tētē
Hūt sc̄tūt s̄t p̄oress̄ apl̄: post aptōs m̄tētē p̄i m̄tētē con-
fessōes: p̄i p̄fētēs s̄t dōtes p̄i s̄t dōtes v̄ḡtēs: p̄i v̄ḡtēs
vidue p̄i v̄dūas q̄m̄tētēs **V**ib̄ p̄afet p̄i v̄ḡda vestigia
Dēm̄ cotidie dīb̄ f̄lamat **V**eitē ad me oēs q̄ laborat̄ et
lōnerat̄ estib̄: et ego l̄ficiā vob̄: **H**ūt vōtē audītē s̄t r̄tē
lia v̄go clāffia abſtōdūt p̄i euāgelūt x̄p̄i gr̄ebat i p̄e-
tore suo: et nō dīch̄ nō noctib̄ i colloq̄is dīm̄s et orātōe
cessabat: dīm̄ fidēlib̄ gem̄tib̄ exēt̄: ut v̄ḡt̄as ei
ip̄o q̄serūate iuolata maneret **H**ec valēianū v̄ḡda iuue
nē h̄ebat sp̄osū t̄ m̄tētē i amore v̄ḡt̄ p̄i p̄ḡt̄s t̄m̄: dīc
q̄stituit nuptiae **C**ecilia subtub ad carnē tilio m̄duta
desup̄ auro tēptis vestib̄ v̄tebat **P**areta ēt tāta vīs et
sp̄onsi amor tāt̄ cāt̄ vīta illā ut estūm̄ ētām̄ nō pos-
set amore ſuī cordis offēdē: et q̄p ſolū x̄m̄ diligēt idicijis
euidētib̄ ap̄n̄e nolebat **O**d multā deit̄ dīch̄ t̄ q̄ thala-
m̄ collocat̄ ēt **E**t tāfanib̄ orgāis illā i corde ſuo detā-
bat dīces **F**iat cor mētū et corp̄ mētū i maculatū: ut non
q̄fudar **E**t biduanis et diuanis ieiunijis orās dīo q̄meda-
bat qd̄ timebat **I**nuitabat angelos p̄ib̄ lacrimis i p̄elloib̄
ap̄los: et ſc̄ob̄ oēs exorabat ut ſius ēt dēptitioib̄ adui-
uaret: et ſuā pudicitā dīo q̄meda et **S**ed nū h̄igeit̄:
veit̄ noē i qua bīa cecilia vna m̄ sp̄oſo ſuo n̄ibitili ſerēta
fusa p̄ies ēt ita altoq̄ **D** dulcissic atq̄ amātissic iuiceis
est m̄stētū qd̄ p̄ qſit̄as: si m̄ tu uirūs aſſerit tota illud
obsuācia custodie **J**urat valēian̄ ſp̄oſh ſe i d̄ illā dīo p̄-
dere vōe: illā m̄tētē detegē **T**ūt̄ illā aut **A**ngelū dei ha-
beo amatore: q̄ nimio zelo corp̄ mētū custod̄ **H**ic ſi ucl-
lēnit̄ ſenſit̄ qd̄ tūme polluto amore q̄tigas: ſati ſuōrē

sūmū crat te exagitabit: et amittes flōrē ḡtissimē tue iuxctutis:
Enī autē gnōuēt q̄p me suīcō 2 īmaculato amoē diligas
 2 ḡmūntē mēā iteḡrā illibata q̄ custodias: ita q̄d diligit
 te sicut 2 me: 2 ostēdet t̄ gr̄az sua **T**ūc valēia) mutu dei
 tiore coriēpt̄ḡit **E**nī vīs ut n̄redā h̄mōib̄ t̄nus: ostēde
 m̄ ip̄m āgelū **E**t si p̄bauēo q̄ vē āgelq̄di sit: facia q̄ hor
 taib̄ **E**nī at̄ vīru alterz diligib̄: et te et illū gladio feria
Tūc bīa realia dicit ei **E**nī cōsilij meib̄ p̄mittas te iugestē et
 p̄mittas te pulsatiō fōnte ph̄enī ut n̄redas vīnu dēū ec̄ ī r̄d̄
 vīnu et vez̄ potēs eū vide. **E**t dicit ei valēia) **E**t q̄b̄ ē q̄
 ego me pulsaret: ut āgelū videā? **R**ūt realia **E**st semor q̄ no
 ut pulsatae hoīes: ut mēat vide āgelū **D**icit ei valēia).
 et ego obi h̄uc senē p̄q̄n: **R**ūt realia **V**ade ī tūmū miliaū
 ab urbe q̄ vīa appia n̄tūcupat: et illi ī r̄vēles paupes a t̄nsc
 iuntib̄ alimōie auxiliū petentib̄ **D**e h̄ijs ēi m̄ sp̄ cūnfūt
 2 optimē sc̄ari meist consūt **H**os tu tū videā: dabis eis
 b̄ndōnē mēā d̄nō **R**ecilia me misit ad vos ut ostēdatis
 m̄ sc̄am senē urbāmū ep̄m: q̄m ad ip̄m he beo e) mādā secrēta
 q̄ p̄ferū **R**ūt tu tū videā: indica ei oīa vīa mea **E**t dū te
 pulsauerit: m̄duet te vestib̄ nouis et cādidis: in q̄bus
 mox ut ī ḡfīs suis istud cubitūlū videb̄ āgelū dei sc̄am erā
 tui amatorē effūm: et oīa q̄ ab eo popostib̄ imp̄etrab̄is
Tūc valēia) p̄rexit. 2 sc̄dm enī signa q̄ accepat r̄veit sc̄am
 ep̄m urbāmū: q̄ umbis q̄fessor dei fact̄ m̄ sepulch̄m m̄m̄
 latebat **E**nī tū dixiſ ōm̄ ūba recilia ḡauſq̄ ē gaudio maḡ
 2 ponēs genua sua ī tūn exp̄adit manus suas ad celū: et
 tū latmis dixit **D**ñe ih̄u x̄pe sc̄iator casti galii suscipit se
 minū fīs q̄b̄ in recilia sermōsti **D**ñe ih̄u x̄p̄astor bone
 recilia famula tua q̄i ap̄is t̄ argumētosa deseruit **N**am
 sponsū q̄i q̄i leonē ferōrē accepit: ad te q̄i agnū māsuetis
 simū destinuit **I**ste h̄uc n̄ n̄redēt n̄ vēſſ **A**p̄e ḡ cordib̄
 ianua sc̄imōib̄ t̄nus: ut reatōrē sūmū ec̄ te agnosc̄b̄ r̄enū
 ciet dya) 2 p̄opib̄ e) 2 idol e) **H**ec 2 h̄ijs ūba orāte urbā
 ep̄o ūbōtō m̄ facie ip̄oz app̄mūt senior mūcib̄ vestib̄ idūtū

tenet titulum in manib⁹ aureis lris scriptū **D**ñe vides valēam
nimio timore corripit⁹: et mades ita fr̄us ē q̄ mortu⁹
Tū senior eleuauit eū d⁹ **L**ege huic titulu rex⁹ rāde⁹
ut p̄fisical meatus et vide angelū dei: cui⁹ t̄ aspectū tecilia
vgo deuotiss⁹ i⁹ promisit **T**ū valēam i⁹ sp̄cies cepit m̄
se legē **S**criptū at tituli her ent **V**n⁹ d⁹ vna fides
vni⁹ baptisma: vng⁹ d⁹ et p̄r om̄i: q̄ sup̄ oia et oib⁹
nob⁹ **C**ūq̄ hor m̄ se legisset: dicit ei senior **C**redib⁹ ita
ee: an ad dubitas? **T**ū valēam vore mag⁹ dābat d⁹
Ilo ē aliud q̄d ve⁹ possit audi⁹ sub celo **C**ūq̄ h⁄ dixisset
valēam: ille senior ab oīl ooz⁹ clapsus ē **T**ū sc̄e vrb⁹
baptizauit eū et doce⁹ oem fidei regulā i⁹ mittit eum
ad teciliā **D**ilige⁹ instrutū **V**eles ḡ valēam induit am
didis vestimentis teciliā m̄ tuberculū orate muet⁹ et stat⁹
metra eā angelū dñi p̄emisit genib⁹ alas habete et flāmeo
aspectū triduū diuab coronas ferete in manib⁹ coruscantes
ros: is ac lilijs albescentes: quib⁹ vna dedit teciliā alterā
valēam dicens **I**stas tonas mūdo et inacato corp⁹ custodite
: q̄ de p̄ adiso dei ad vos detuli Et hor vob⁹ signū eīt **N**ūq̄
marciū aspectus adhibet flore⁹: nūq̄ sui minūt suau⁹
taſe odoris: nec ab ullo alio vide⁹ poterūt n̄ ab eis q̄bi⁹
castitas placuit sicut et vob⁹ probata e plausse Et q̄ tu valēam
ne confessi⁹ q̄silio castitatis: misit me p̄ ſi⁹ dī ad te ut q̄ vo
lucis petītōnē inuas **A**it ille audie⁹ adorat et dix⁹ **N**ichil
m̄ in ista vita dulcius extitit q̄ vni⁹ fr̄is mei affect⁹: et
imp̄i m̄ ēē videt⁹ ut melibato ḡ manū mēi i⁹ p̄iculo p.
dicionis aspirā **H**or solū oīb⁹ meis petītōib⁹ an̄ pono et
deprīz⁹: ut ſt̄ēm mēi tib⁹ sicut me libeare dignet⁹: et
faciat nos ab oīb⁹ in ſui nōis confessiōe p̄fector⁹ **A**udie⁹ her
angel⁹ letissio volta dix⁹ ad eū **C**ām h⁄ petisti q̄d meli⁹ q̄
te p̄fīm i⁹ plere delerat⁹: sicut et te p̄ ſamula ſuā teciliā
lucrat⁹ e xp̄s: ita p̄ te q̄ tuū lucrabit⁹ fr̄ez et tu eode⁹ ad
m̄n⁹ palma p̄tingeb⁹ **H**ym⁹ itaq̄ ſinitib⁹ p̄mōib⁹ aspirā
angel⁹ migravit ad celos Et illis epulatib⁹ m̄ p̄ atq̄ de

edificatio sc̄a sermōnātib⁹ tib⁹ uis valēiā fī adūcit: et
 ingressus q̄i ad agnata suā osculat⁹ caput sc̄e cecilie et
 aut d̄i uer h⁹ tpe roscis h⁹ odor et lilioz vñ asp̄et.
Icam si tenerē r̄p̄s rosas a r̄p̄a lilia i māib⁹ meis: nec
 sic poterāt m̄ tāte suauitatis odore infūde **S**ofiteor
 vob⁹ ita sū effect⁹: et puto metuū s̄bito renouati **D**icit
 ei valēia **O**dore me interpellante suscipe mō et te credere
 p̄mebeis: enā ip̄o asp̄ti gaudē et intelligē. cui si rōsis ip̄e
 sanguis rubescat: et lilijs corp⁹ albescit **C**oronat⁹ ei habe⁹
 q̄d̄ tuū oculi vidē nō p̄uale⁹: flores rubēs ⁊ mucrātōre
 verūnates **D**icit ei tybūr̄tus **I**n s̄op⁹ nūb⁹ h⁹ audio: an in
 veitātē ista loq̄is m̄ fr̄at̄ valēiane. **V**alēia dix̄ **I**n s̄op⁹
 nūb⁹ usq̄ m̄it vixi: nā mō in veitātē sum: et fallac⁹
 m̄ nob⁹ nullae **D**y ei q̄b⁹ colum⁹ id d̄e fide demone⁹
 demostri⁹ **D**icit ei tybūr̄tus **N**ū hor nost⁹. **A**nt valē
 an⁹ d̄i Angel⁹ doruit me⁹ et tu vidē potēis si p̄uifim⁹
 fūs ab om̄i sorde p̄dolor⁹ **D**icit ei tybūr̄tus **E**t si p̄t p̄ci
 ut videā t̄geliū dei: q̄ mora ē p̄uifim⁹ **A**nt valē
 ian⁹ **N**ulla h⁹ tm̄ i m̄sp̄de q̄ oīa p̄dola abneget et medas
 vñ d̄eū ee in tel⁹ **T**ybūr̄tus dix̄ **N**ō intelligo q̄ m̄fectio⁹
 ista p̄seq̄is **C**ecilia dix̄t d̄i uer q̄ nō itelligas figuris
 futiles gipſcas lignas eras atq̄ lapides uñ tu⁹ rūq̄
 metalli deos ee nō posse: quas aranee itexūt: aueb̄ ster̄
 orant **I**n q̄z caputib⁹ solēt oīa p̄tōneē m̄d̄s iſtr̄ue⁹:
 q̄b⁹ d̄apnati⁹ faciūt **N**ā ad d̄e metallū p̄ tm̄ib⁹ d̄apnati⁹
 mittūt **E**rgo a d̄apnati⁹ tūcū capiētis quo possūt ee
 d̄ij ul̄ estiāt i ul̄ credi? **I**nt mortuū deniq̄ ⁊ simulichū
 nulla distātā ē **D**icit ei mortu⁹ oīa m̄ebra habet plātū
 t̄i ⁊ vōtē nō p̄t h̄re n̄ sensū ⁊ sit et vanā ista numina
 oīa q̄dē m̄ebra habet s̄ oīa fatua et caduca noscūt: et de
 telores q̄ mortu⁹ hoīes r̄p̄bāt: q̄ oīa m̄ebra dū vniuer̄t
 haberet: et om̄i viderūt et aurib⁹ audierūt ⁊ abulaue
 rūt pedib⁹ ⁊ ore locuti s̄t māib⁹ palpauerūt ⁊ odore na
 trub⁹ assūpserūt **I**stā aut̄ a morte ceperūt ⁊ i morte p̄durāt:

q̄ nūq̄ nec viuē nec uiuēsse q̄probāt. **T**ūc tyb̄cius aut **D**ista
no credit perus ē. **H**ec dicitē tyb̄cius cecilia osculata ē cap̄
e) 2 dix̄. **H**odie te frater vele mēl ēē q̄gnati. **S**icut ei
amor dei n̄ fr̄ez tūm̄ cōuige fācit: ita tē m̄ q̄gnati fācit
q̄cepto ydolorz. **W**nde ap̄ paratus es ad credēdū vade cum
fr̄e tuo ut pūficiāz mēaris: p̄ q̄ dignus sis angelicos vltus
aspic̄e: et om̄i tuaz vēiaz iuēte culparz. **T**ūc dicit fr̄i suo ty
b̄cius. **O**bsecro fr̄ ut dicab ad q̄ me dūctur es. **R**ūt va
lēang. **A**d magnū vñū urbānū nōtē i quo ē aspectu agelici
veneāda tamēas sermo ver⁹ et sapia q̄ditib. **D**icit ei ty
b̄cius. **T**u illā urbānū dicib? q̄ papa sūm̄ xp̄iai nominat.
Hūc ego audiui iā 2º dāp̄niātū et iterz p̄ ip̄are q̄ dāp̄na
t̄ est latebrā suū fōuedo pete. **I**ste si in uero fuit sūdubio
at dñib. **I**dabit flānus: et ut dñi soler tāthenatq̄ exsoluz
et nos sit c̄emabim̄ si tū iº fuci. **I**nueni. **E**t dñi q̄rim̄ dñi
nitatē i cel latetē cōdistere: i cur re ifuorē c̄euītē in
ter̄us. **D**icit ei cecilia. **D**ista vna ēet vita et nō esset
altea: iuste istā p̄derē timet. **A**tuō tū sit vita satiſ ista me
lior q̄ nūq̄ finiri p̄t: vt q̄ istā p̄de timet. **E**t p̄ hui p̄
dimonē at illig acc̄sione attingat. **R**ūt tyb̄cius. **A**d huc
hor nūq̄ audiui. **I**st ḡ altea vita p̄t ista. **D**icit ei cecilia
Et h̄ q̄ i isto mēdo vnuit vita ē q̄ humoc̄b humidat do
lores extenuat at doceb̄ exsiccāt acia morbidat esse i flat
reunia maceiat ion soluit t̄sticē q̄sumuit sollicitudo co
artat securitas ebetat dūcie iactat paup̄tas deat uiue
tus extollit senectus iuruat fr̄agit ifuimatas mēor con
sumit: et hys dñibus mōr̄s fūribuda succedit: et ita vnius
gaudijb carnalib̄ sine ip̄oit: ut tū ēē desicit: nec fuisse
putat: p̄ nichilo ei putat iā dē qd nō ē. **I**lla ei vita q̄ i sh
vite succedit aut p̄petuus fūribudib̄ dat iustib: aut etm̄is
gaudijb iustis offert. **H**ec ea dicitē tyb̄cius dix̄. **E**t quib
ibi sunt et mēde vēib̄ potuit dicare: ut mēito possumus
ista ab asserētib̄ credē. **T**ūc b̄fa cecilia erigēb se stetit: et
tū magna cōstāta dixit. **C**icator reliet t̄re mai⁹ 2 om̄i volu

1 hor

tu ex se ipso anq̄ om̄a facit genuit filiu: et p̄tulit ex utute
 sua sp̄m sc̄m filiū ex p̄cē genitū cōdidit om̄usa: q̄ ex parte
 p̄cedeb̄ sp̄us sc̄us auauit **Dicit ei tyb̄nus** Certe vnu dēu
 dīus ec̄ c̄redidū: quō nūc t̄res ec̄ testūs. **Rūt ecclia** **Dñs**
 de h̄e m̄tūtate dīsh: et i vno h̄oie dīn̄ ec̄ i genū meozia
 et itellā **Ilā** i genio iucim) qd̄ nō didic̄: meozia teneq̄
 qd̄ docem̄: itellā h̄em̄ q̄q̄ ūl̄ vide nob̄ grigeit ūl̄ audire
 quō fara) **Nūq̄** nō ista tria h̄o possidet. **Ei h̄o cernit** h̄
 tane i vnu nome: quō nō de p̄potēs i vna deitate sue
 fuitas optinet maiestatē: **Tunc tyb̄nus p̄strahit̄ in** rep̄
 clamae d̄ib̄ **No** m̄ videt̄ huānaliqua de hoc i vñ i edde:
 h̄ puto qd̄ agelḡ dei p̄ ob tuū loqt̄ **Et tu m̄ltas ei ḡn̄s agēt**
 q̄ vnu ec̄ dēu i vñ p̄sonis euđenḡ ostendisset: cōlsh ad fr̄s
 suū dix̄ **De uno dō sanissim̄ m̄ ec̄ asiteor:** sup̄ eut ad iāsi-
 tione meā ut rep̄at sermo p̄currat **Cecilia dix̄** **De h̄ib̄ me-**
 tuū loq̄e: q̄ tyrotim̄ t̄p̄ fr̄s tuū t̄ phib̄ dare i sp̄osū me
 at quā quā ip̄is cūnabūl̄ xpi sap̄ia doruit: ad quācūz musa
 queret volueris i pat̄a h̄e nō poteris **Dicit ei tyb̄nus** Hoc i qd̄
 q̄s i h̄is v̄c̄is h̄at q̄ p̄dicab̄ vnu ostend̄ **Cecilia dix̄** Unige-
 nitū filiu sūm̄ p̄ p̄ vgm̄e misit ad t̄ris q̄ st̄is sup̄ motem
 sc̄m clama vore magna dīces **Venite ad me oēs p̄pli** **Lurit̄**
 ad en̄ oīs sexus oīs etas oīs q̄ dīmo **Tunc oīb̄ dñe** **P̄niam**
 agite p̄ ignoratijs v̄is: q̄ appropiabit̄ regnū dei qd̄ auferet
 regnū hom̄ **Regnū aut̄ sūm̄ de** i vlt̄ p̄cipae tr̄edetibus
 i quo fit excellētor eo q̄s quos fuerit sanctior **Ibi p̄tores**
 ext̄is p̄eis cūnabūl̄: sep̄it̄is i vñb̄ q̄sumet̄ **Justi vo-**
 p̄petue vite gl̄e splēdore accipiet̄: et gaudia q̄ nullo pote-
 rūt fine i vñludi **Nolite itaq̄ e filij hom̄ ihi** vite gaudia
 fugitua q̄re: ut illa vite c̄ne gaudia teneatis q̄ ihi vite
 succedūt **In ista vita p̄uo t̄pe vnu**: iilla at vnu i eternū
Audieb̄ h̄ i vñludi p̄pli oēs vna vore dīxerūt **Et q̄s ibi**
 fuit: et inde h̄is v̄c̄is potuerit doce v̄ea ec̄ q̄ assēs. **Tunc**
 filij dei dīct̄ c̄is **Si ostendā vob̄ mortuos qui i s̄in reperūt̄**
 ignorātes q̄ mortui fuerūt nō credis v̄itati. **Ita ei** go nūc

et mortuos quos inuenientis afferre; et i^r si uigete ipi vobis
asserat veritate de quod dixi **T**unc populi attulerunt infinita
corpa mortuorum; qⁱ ille qⁱ dormierat sola voce exortus sus-
citauit **C**lamauit p^ob^l dñe^s **E**n vobis no^r credidit populus
credite **E**t nunc denique vestigium dubietate no^r remane-
ret cu^m p^opulus ad sepulchrum p^ogebant; et t^rduanis et qⁱ triduans
se fecerunt mortuis vita qⁱ amiserat i^r nocabat **L**ambeat
filii dei manu sup^r undas pedibus suis? **P**auit ventis sep-
estates sedauit atq^e senectes pretulas ac turbines quies-
cebat **R**estituebat censu visu claudis gressu mutis vocem
dabat et surdis auditu leprosos sive paliticos v^o sanabat
Infirmos curabat lunaticos i^r strinabat demonia effuga-
bat **S**ed qⁱ hinc imp^r zelati s^r co qⁱ ipso p^opuli i^r lique-
c^r vestigia sequitur sternentes vestimenta sua an pedes e^r
et clamantes bndatis qⁱ veit in nomine domini istamani adiutoriu^m
iudei pilato p^osidi t^rdiderunt eum magnum et secederunt summi
eum eccl^e dñe^s atq^e tumultuose egredi ut cu^m interficeret **D**icit
ille p^ondes mudo p^oscire ad salutem: p^omisit scelere et il-
ludi et verberum p^olit et omidi **S**icut ei p^o passione suad
dyabolo captiuitate isei et i^r mudo spiritibus arduan regas
supplicia **I**deo denique i^r tetius e^r qⁱ patrem no^r fecerat ut di-
mittetur genio humani qⁱ tenebat vinctu in nodo patri
Bundatis maledicunt: ut nos a maledictione tolleret **I**lliudi
se passare ut nos ab illudie deonu que i^r h^o mudo quisat
aufferet **S**pinea in capite coronam antepit ut suam
capitale a^r spinis patitur nob debebat mhiberet
Fel in esca suscepit ut dulce gustu p^oni hois en morbi
mudo invaserat qⁱ mutaret **A**ceto potatus ut acritudines
qⁱ sanguis in effervescere i^r se suscipit: et p^ocebiberat pas-
sionis calice qⁱ misericordia debebat **E**poliatum ut
nuditate parentum morum qⁱ serpens filio fraude iole-
uerat nimis vestimentorum tegmine operatur **I**n ligno sus-
pensus est ut ligni p^ouiciorum ligno sive tollerat passionis horum
se quoque ad se velle p^omisit: ut cu^m adiutoriu^m se colluctaret

psternet: et q̄ p serpēte regnū inuenient q̄ ip̄o serpēte
 p̄stanta ficit captiva p̄ xp̄m Deniq̄ tū vniſa clementia
 creatore ſuū in cœre decuatuſi appetit̄ horde nimio hor
 ruerūt Ita ex vno latē trā mouebat: ex alio tepla ſinde
 bat̄ & ſaxa Fugit dies: ſol expauit: et tristitia lugubrē
 p̄buit mūdū: luna pallida ſuī wlt̄ lūb vult̄ ſanguinea
 nube otexit Etelle sydero iudicantes ap̄tū dēs p̄t mi
 gauerūt Dat mugitū trā et q̄ p̄tudies cepit mīlos ſac
 tos parē de ſepulchris t̄ q̄ dārēt teſtīo "h̄ p̄ dēſcēſ ſal
 uatois ad iferō dyabolo r̄gnū c̄puit: et moriēdo morte
 temuit et domuit & ligauit & ſuoz ſbdidit pedib⁹ famulor⁹
 Inde ē p̄ p̄ noīe e⁹ uberiati gaude⁹ & i⁹ p̄fetuor⁹ glām⁹
 q̄ p̄ vita mē ſi raduce & miſe etna vita ſuited⁹ i⁹ q̄ dei
 filii i⁹ ſuigēb a mortuis ſuib aplis demōſtrāt: qb⁹ vidēt
 b⁹ aſcedit in cel⁹ Hor si trū ſt̄mōr⁹ dorēt aſſertio:
 ſapiētū mētē dūbitātē nō poſſent Atq̄ tū nō ſolū duo
 dēt̄ diſcipulus ſ̄ et plus q̄ q̄ngētib ſil ſe demārē dīḡt⁹
 ē: abiguitatis nulla pēt̄o veſtigia dēliq̄t Hy at q̄ hec
 i⁹ vniſu mūdū p̄duq̄i miſi ſt̄ ſignis & vñtib Imagīas
 ſua dicta ſuī mānūt Ita et oēs eḡtudies i⁹ e⁹ noīe tūmārēt
 fugauerūt demōia: & vita mortuis i⁹ dīdicerūt Nichil puto
 t̄ ſuātisse qd̄ q̄rāb O Z d̄ filū dei aſſidet & p̄ceptis
 e⁹ adheſet i⁹ dū poſueit corp⁹ a morte nō t̄q̄ḡt: ſ̄ ab āgel⁹
 i⁹ ḡremo ſuſcipit & ad p̄adisi p̄duat i⁹ ḡione Inde ē q̄p̄a
 moēt & diabolo agit ut dūh ſuipatōib ſuom obliget mē
 tēs et varijs ac ḡtuijs n̄tib ſuautos ſuipet & nūt de
 luco ſuitat et nūt de gula q̄t̄ exigat: et dūllo ge
 neſe ſuafiois de ſola iſta vita ſuāt miſeoſ ſuōt cogitāt̄
 ut eos exētēs de corpe iſuēat mūdos nichil ſeuī poētā
 p̄ter p̄tm Her t̄ būt̄ explicauit ſi q̄ t̄ de ēē putab q̄t̄
 Tūt̄ tyburiq̄ pedib⁹ e⁹ p̄ſtūt̄ t̄ i⁹ ḡt̄ ſletu dñx Ei de
 iſta vita vlt̄i mēt̄ ſuacta eo ul̄ cogitatoſ q̄ ſic̄: i⁹ illa
 vita nō muemar̄ Hubent ſtūt̄ lucia labetis ſeuili: ego q̄
 usq̄ hodie ſme tā vixi iā nō ſt̄ ſme tā q̄ vmo Et hys dñs

mut ista vnt
 & corde deſpici
 illa rehencere
 ſorcius q̄rāb

coueris ad fr̄m suū aut d̄ hiserē mei ff̄ kmie et r̄umpe
moras q̄z nexi vīm p̄actoz & dilatōes tīcō p̄ondferre
nō possū. D̄bſcar te pdur me ad hōiez dei ut me puri
ficās i) vīte p̄tūpē me faciat q̄ isti vīte sūcedit. Tūc
valēia) d̄ixit cū ad p̄pā v̄rbānū. Cū cū nārasset cī
vniūsa q̄ fuciūd̄ dīta ul̄ farta ḡn̄s r̄fereb̄ deo suscep̄
tybūntūd̄ cū dī ḡaudio: et bābtisās cū p̄cep̄t̄ cē cū sc̄d̄
quonisq̄ albas deponēt̄. Cū p̄fām doct̄na sua p̄sc̄p̄
te dieb̄ xpo milit̄ r̄secur̄. Tātā vō de m̄c̄ps q̄secur̄
ē d̄m grāz̄ ut et āḡelos dī videt̄ cotidie: et dīa q̄m̄q̄
poposs̄isset a d̄no p̄tm̄ q̄seqr̄t̄ effū. Verz̄ quā
multū ē ut dīa p̄ordīz p̄sc̄p̄ q̄z q̄m̄ p̄cos d̄ns
m̄abilia fecit. H̄s̄r̄ba) ad ḡlosas passiōes corz̄ articulū
r̄uoce) T̄burgiūs almachiūs v̄rbis p̄fēt̄ s̄cōb̄ dī fort̄
lāmabat: et i) h̄uata inbebat corz̄ corpora d̄lm̄q̄. T̄yb̄
tūs q̄ et valēia) ad hor v̄tabat cotidie ut p̄nosas n̄m
pācent sepultūas: clēosim̄s & p̄ctatib̄ i) s̄tēt̄. Intēa ut
solutū ē bonob̄ odīnt̄ malū idūt̄ v̄m̄is̄ p̄fō almachiō q̄
p̄cos cīa egēt̄ agerēt̄ ul̄ q̄ p̄fō se q̄s illi om̄derūt̄ sepe
liret̄. Od̄ audīch̄ p̄fēt̄ issit illos vēre: et statī ap̄ ab
app̄ntōib̄ p̄ntūt̄. C̄s̄ almachiūs h̄ys̄ allocut̄ ē ēb̄is. C̄d̄
vōt̄ nobilitūt̄ titula fecit nāsa clāssis̄: cur n̄esc̄o p̄ quā
sup̄stūd̄ ī felicib̄ & degenerib̄ vōt̄ exhibet̄. Nō faculm̄
tēb̄ v̄rās audio vōt̄ n̄est̄o p̄ q̄b̄ viles p̄sōs expedēdo cōsu
meri: ac p̄ sc̄le suo p̄mitob̄ cū dī gloūt̄n̄dē sepultūe. Un̄
dat̄ intelligi q̄ cōsm̄ v̄ri s̄int̄: q̄b̄ pro cōm̄m̄t̄ honestā
rep̄edit̄is sepultūe. T̄yb̄tūs d̄ix̄. Ut dignarēt̄ nos
cū serm̄is̄ suis q̄putāe quorū tu nos ex̄ist̄as cē collegas̄.
q̄ q̄t̄ep̄serūt̄ qd̄ vīdet̄ cē et nō ē: & m̄enēt̄ p̄ qd̄ vīdet̄
nō cē et est̄. Almachiūs d̄ix̄. Od̄ ē qd̄ vīdet̄ cē & nō ē.
T̄ib̄t̄ d̄ixit̄. Dīa q̄ m̄ isto mūndo st̄ q̄ i) uīt̄t̄ aūz̄ ad mor̄
te p̄petuā & letīcā t̄pālē. Almachiūs d̄ix̄. Od̄ ē qd̄ vīdet̄
nō cē & est̄. T̄yb̄t̄ d̄ixit̄. Dīa q̄ debet̄ m̄ist̄s et pe
nā que debet̄ m̄ist̄s ex̄ dī p̄te nouīcē qd̄ vēiat̄: ife

hic dissimilatio qd oculi cordi mī fbdutq et qd astūz mīz
 q bona st mal sermōib obubra: et q mala st bonis
 sermōib adorna) Almachij dixit **Nō** puto qd mēte tua
 loqris. **Tybū** dixit nō mēte mea loquor: s cōq m
 vñtēib mētis accepi Almachij dixit **Nū** tu ipse scis
 q loquaris? **Tybū** dixit **E**t noui et didici: et credo qd
 vñissa q a me dñm st ita ut dicta st pmanebut **Alma**
 chij dixit **E**t ego qd nō adito quo ordīe ista pseq̄is
Tybū dixit **C**una qñal hō nō papit ca q st sp̄us dci.
 sp̄ital n̄t iudicat om̄i: ip̄e aut a nem̄e iudicat **T**im
 idēs p̄fertus iussit amouē tybūz & applicac valēia^m
Cui enā dixit **C**um nō ē sani capitib fī tuq: tu autē
 saltem potēs dñq sanū iñsid **D**icit ei valēia) **A**uditus
 tuq erorē patit: qd vñ sermōib mī nō pote s adūtere
Rint p̄fñs **N**ulla sit erat sicut vos erat: q r̄luctis, &
 bus necessāis et vñlb⁹ mētia seitām et otū **R**espuentes
 gaudia et exercitūs leticiā atq̄ q̄tēpñtes dē qd vite blādi
 mēto cōcessū est: illud totū mētis iuditate suscipitis qd salu
 ti q̄ru ē et gaudiō iñiciū **V**aleia) adhuc r̄int **I**udētes et iñ
 dētes et vñjs leticijs afflūtes vidi glaciali ip̄e tñsie p̄ capos
 in q̄bus r̄ap̄is stabat iusti pascinātes vñcas et tñ dñ studio
 sermēta plātates atq̄ sp̄mosa sarvula iostaz mōse et tautis
 sine ponētes: alij q̄ tales m̄serabāt: alij iñdictu noxia
 q̄z trūcabāt cutta vñia atq̄ erodis opa labōe mimo exo
 lentes **T**unc illi qui deliciabāt reperūt laborates deridebē
In felices et m̄sei hñc labore sup̄flū abicie: et nob̄ū gra
 detes vos delicijs et voluptatib exhibete: q̄resicut iñmī
 duro labōe desiatib: et vñc vñcepus tristissim⁹ occupacionib⁹
 fatigatis. **E**t her dñctes saliebat sup̄ eos iñsū: et dabat
 plausū mālb⁹ mltis iñrepacib⁹ iñultates **H**er illis agerib⁹
 p̄briferis atq̄ algadis m̄sib⁹ serena t̄p̄ successerūt et ecce
 florib⁹ ioscis vñates capi nemora florib⁹ p̄p̄ inornabāt:
 & trispantia botironū serita exhibebāt suo p̄tus sermēta. **E**t
 vario gñc arbores melliflua poma gignebāt: in q̄b⁹ vñdī

usq; hodie habudae grāz & fr̄m pīt et decore. Tūc gaude
tib⁹ illis q̄ putabat vani: reperiūt flē illi q̄ videbantur
urbani. et qui i sua sapia fuerūt gloati in nimia pestilēcia
perirent. Et sem penitidē mugitū suū oī genitū q̄ red
deret & invicē loqbat. Iſti s̄ q̄s habuſ i deſiſi laborem
ip̄oz putabaſ iſamā & vita ip̄oz exercitabam ut misera:
pſdā ip̄oz iudicabaſ indignā & conuētū illorū ſine honore
Iſti at tuen s̄ sapieſ et nos p̄bam mſci tūc fuſſe iſipie
teſ et vani: qn̄ nec ip̄i laborauſ nec labořatib⁹ auxiliū
plabōe pſtitim⁹: qui dudu i deliciis poſti eos irrisim⁹ et
nre diſim⁹ demeteſ ee q̄ ſuſteſ mūc aſpici⁹ & floreteſ
Id h̄ pfectus aut ſapiet⁹ qdē te video pſerutu: ſno ad
ad iſi dogatoz meā videis dediſſe iñſu Valeia dixit
Pultos et iſpieteſ nos ee dñeſti q̄ facultates noſtib⁹
egetib⁹ dam⁹: vndeſ ſuſtiri iaduenas viduas opem
felim horphais ſuci⁹ & i humata corpora regi⁹ & honestas
dei nñib⁹ tradiſ ſepulchriſ: et no ſu ſetatiſ letam⁹ & ne
qz ſu voluuptuoſis deliciis iſotuum⁹: neq; ignobil⁹ volgi
onib⁹ noſ illuſtriſ et nobileſ oſtedi⁹ Dejet ſep⁹ i quo
fructu nre iuſtice colliga⁹: et no ſauideſtib⁹ luſebut h̄ij
qui i ſius gaudijs mūc extollat⁹ Tep⁹ ei ſemnadi mo eſt
Cz in iſta vita ſemnancit gaudijs: i illa luctū & gemiſum
metet. Dui at mūc ſemnancit lacrimas i palebān illa vita
gaudijs ſt ſept̄na messu. Pſtris dix⁹ Ego & noſ & iuſc
tissimi p̄lapeſ ēmū hebiſ luctū: voſ vō ppetū poſſide
bitis gaudiū. Valeia dixit. Ed c̄i eſtis voſ aut q̄ pmi
peſ v̄i. Homūoſeſ eſtis ip̄e v̄o nat ip̄e v̄o expleto mo
rituri: tāta deo i ddituri id q̄ntā voſ ſumā. Ed didit pſatis
Almachius dix⁹ Ed vboz c̄tuitu i moram⁹. Exhibete dñs
ubanīa et abredit illeſi. Rendet abo noſ ſondie deo vmo
ſacriſciū exhibeſ: no dñs Almachius. Ed e deo au voſ dicitſ
nre ſamulatu. Rendent no c̄i eſt aliua p̄ vñi Pſatis
dix⁹ Ip̄m vñi q̄ dicitis no egediate Valeia dix⁹ Nōme
dei no ſueteſ c̄ia ſi p̄em⁹ volare poſſet Almachius dixit

Ergo nū piter noⁿ dei nō ē? Valerius dixit Noⁿ ē hōis
 corruptoib^s ac stupeatoib^s Homicidā illū vī autōes tom
 memorat: et nimōsū līc vīe demānt^t Huc tu dēū nescio
 q̄ frōte locutus sis: cū de^t dī nō possit n̄ sit ab dī pīto
 alien^j: et sit dīb^t vītib^s plenus almachius dix^t Ergo
 dīb mūd^t orat: et tu solus cū pīre tuo vīz dēū nosti? Vale
 ria^t dixit Innuabilis mīlitudo xpīciutatis suscepit sacra
 mētū: et magis vos pauci estis: q̄ sicut hastile de naufragi
 o iūmāsistis: ad nichil aliud apti nisi ut i ignē mittam
 Tūc almachius nātū iussit cū fūstib^t cedi Ille aut ut exi
 tūs ē cepit gaudē dīcēs Enchōra q̄ sp optau: esse dīcēs
 dī mī festīvitate iōūdīoz Cūq cederet cū vox pīconaria
 clamabat sup cū dīcēs Dīcēs dīcēs q̄ blasphemāe nōl^t Ille
 aut clamabat populo dīcēs Cīnes romāi videtene vos a
 vītate ista mea plaga ieuoret: sed state vīlūt et dīcēs la
 pīdeos quos colūt al machius in calce concītīte: q̄ tēfīna
 tbulacōe erūt oēs q̄ colūt eos Tūc assessor pīfecti tārīm^t
 latta dixit Pīfecte iūcīsh omīsōne tolle eos Nā si moras
 ferēs et de die mī dīcēs pīncēs oēs facultates suas erogab^t
 egentibus 2 pīntis eis tu iūcīsh nichil Tūc iussit tārīm^t
 ut ab eis dīcēt ad pagū vīb^t cāt statūtūlū iōub: et
 iussit ut si nō voluissēt sacrificare abo fīcēs sīnām capitale
 exīperet Tūc gloiosi mīcēs sīnām dīta a māxīo cornicu
 lao pīfī dīcēbāt ad pagū Cī māxī dīcēt florē sup eos
 dīcēs Dīcētūtib^s flos pīn pīue^t o^t ḡ man^t fī- mītātīs af
 fectus q̄ vos mīpīn diffīmītōe vītā amittē: et ad tētū
 vīm q̄ ad epulas festīnātib^s Tūc tybūrtīg dīcēt Nos nīsi
 didīscē^t q̄ pīcō alterā vītā ecē pītēmā q̄ iſhī vītē sucedit
 nūq̄ iſhī amittē gaudē^t Māxī dīcēt Et q̄ pīt ecē alterā
 vītā Rāt tybūrtīg Dīcēt vestīt vestīmētib^s corpī: ita
 vestīt aīa corpē Et sic spoliat^t corpī vestīmētib^s: sic aīa
 corpē Et corpī q̄dē qd̄ tētū semē pībīdīcēt dīt tē
 rēno vītē iddīt^t i pīlūcēt redactū sicut semē futuri
 līb^t aspītū iſurgat^t: aīa vō ad padīsi delīcas sīſtā sit p

ferit ut delicijs afflues tēp̄ sue iſtrauitoris exptet. **D**i-
rit ei maxi⁹ Optime ⁊ ego q̄ tēp̄ne vita ista si potuſſ ap̄d
me certū h̄em qđ loq̄is. **D**icit ei valē⁹. **C**rua nichil tubi
sup̄ ecce dicas n̄ ut p̄bes vēi ecce q̄ dixi? ⁊ hō q̄ nos deſpat
ista tūca corpib⁹ ⁊ glōsa noīs ſui q̄fessionē deponē ap̄iet
oculos tuos ⁊ faciat te vide n̄ q̄nta glā illa vita ſuſcipit.
ſi h̄i p̄mittas nob̄ q̄ ex aio ad p̄maz erzoīſtū veias. **L**uc
maxi⁹ deuouebat ſe dices. **I**ulmīneis ignib⁹ q̄ſumari ſi ex
hat hora nō ſolū illū dēi qſitear q̄ alterā vita fecit iſi
uite ſuſteſe h̄i t̄m qđ vos m̄ p̄mſiſtib⁹ oſteſdite. **D**icāt ei abo-
ſiſtib⁹. **I**mpetua a carniſiſib⁹ ut ad domū tuā nos ducāt. et
hodie iñna die iñ dicas explica: ita ut cuſtodiat nos i domo
tuā. **I**lluc ad te vēre facit p̄uſſicatore ſe q̄ te iſta nocte ſtāti
ut p̄uſſicauerit facit ⁊ vidē h̄i qđ p̄ p̄mſim⁹. **C**dū n̄ m̄pe
trah⁹ maxi⁹ dixit eos ad domū ſuā: ad q̄z p̄dicatoꝝ et ip̄e
maxi⁹ n̄ oī domo ſuā et ip̄i carniſieſt crediderūt. **L**uc ſcā
ceilia vēit ad eos nocte n̄ ſac̄dotib⁹ ⁊ vniuſi babitizat ſt. **I**git̄
n̄ aurora noctis finē daret ſtō m̄gno ſilencio ceilia dixit
Era milites xp̄i abiate op̄a tenebraꝝ ⁊ m̄duam̄ m̄ maluſ
Certame bonū certaſtis⁹ cui ſu q̄ſumastiſ: fidē ſe uāſtis
Reptorale **I**te ad corona vite quā dabit vobis n̄iſtq̄ uidex. **N**ō ſolum
vob⁹ ſe ſeib⁹ q̄ diligūt adueni⁹ e⁹. **I**onis i⁹ q̄ vocat pagus
q̄rto miliario ab urbe ſitub erat: ita ut oīs q̄ ingredētūt
ſiionī thūra nō ponēt p̄uſſet. **V**erientib⁹ q̄ ſtō ſoffeūt
thūra ⁊ recuſat⁹ ponūt gemua et ferūt gladio p̄tūt
corp⁹ tpaꝝ ſuſcipiūt m̄tirūt. **E** proiecta corp⁹ ſcorz
ſcā ceilia n̄ religioſis vniſ colligēt diligē ſepeluit
Luc maxem⁹ mihi atq̄ aſſeribat dices. **V**idi agelos dei
fulgetes ſicut ſol i hora q̄ verbeatib⁹ gladio ⁊ egredētēt
auas coꝝ de corpib⁹ q̄i v̄ḡies de thalamo. **C**ruas i gremio
ſuſcipiēt angel⁹ remigio alar⁹ ſuare feribat ad celos
Iſta n̄ lacrimis enorante matrem pluūm ſe dideſt ⁊
ab ydoloz erore queri ſuā ſe creatori i dideſt. **I**git̄
du pueſſad almatiū q̄ maxem⁹ corniculari⁹ ſuā ſuā

dīb⁹ p̄tūs fūiss⁹ xp̄ia⁹: iussit cū tā dū plūbat⁹ tūndi q̄
 dū sp̄m rddet. **D**ucē stā tēlia uexta tib⁹ cū se p̄lierat
 m nono sancrophago⁹ et iussit ut i sancrophago c̄ sculpe
 ret seni⁹ et medīm c̄: q̄ i suzectionē se iuenturū
 ad fētis exēplū suscepit. **T**actū ē aut p̄ h̄cepit
 almōchus q̄rē facultates valedam et tybūnij: p̄ qua
 iassioe strā tēlia quasi valedam quīḡ p̄cepit artari
Ducē nū vnuſāq̄ māſerāt ex eoz facultatib⁹ fideliter
 trādiſſ: ipsam q̄ ut thūa ponet cepit i pelle. **L**unt
 tēlia appantolb⁹ q̄ cā hor facē cogebāt dixit. **A**udite me
 cīc⁹ ⁊ fr̄b⁹. **D**os m̄str̄i estis m̄dias v̄i: et videt vob⁹ q̄
 ab c̄ impietate alieni ēē debeat⁹. **H**icq̄ qđē glōſum
 ē 2 valde optabile oīa p̄ xpo ſere tornēta: q̄ tu hac
 vita nūḡ dignata ſū h̄c amicitias ſ̄ de b̄ra ſatis doleo
 iuictute: quā ſine ſollicitudinē geritis. **F**acite qđ vobis
 fuerit ab iusto uidice impati⁹. **L**ut illi dabant fletus et
 voceſ q̄ ſā elegās puella ſā ſapies ⁊ nobilis enā optaret
 occidi ⁊ rogabāt cā dīc⁹ ne tale deq̄ amittet nec ſā ſā
 pulchritudinē uerar et in morte. **C**eb⁹ ſlēnb⁹ q̄tq̄ ſā ſā
 m̄mū c̄ ſuorare ſup̄etib⁹ dixit. **N**ō ē iuictute p̄dere
 ſed m̄tae dare lutū et acipe aurū: dae hita ſuile et
 pūm̄ ⁊ acipe domū magnā ⁊ apliſſā; ex lapidib⁹ ſpaſy
 ⁊ ayro q̄teſa: dare agulū breue ⁊ opacū et acipe ſorū
 lucidū et mar‐gantib⁹ choruscāt: dare peſitura et acipe
 qđ ſine neſtit ⁊ morte ignorat: dare lapide vile q̄ pedib⁹
 ſcindat ⁊ acipe p̄noſu q̄ in dyademate ſgio vibante
 ſplendet aspectu. **H**odie ſi vob⁹ aliq̄s offeret ſolidos ita
 ut partē a vob⁹ ſumā nō q̄ret: nūḡ gratiāt nō ſuſcepis
 oblata. **N**uḡ nō et vob⁹ au‐rēti gaudēter ad tale mar‐
 catū: et deb⁹ notos ⁊ affines et p̄mquos ⁊ carib⁹ et auidos
 facētis vobistū aurē: **C**ruic⁹ aut vob⁹ ab huāſmōi lunis
 ſuorāt eo q̄ dībus ſumus daret: nūḡ nō uideſtis eos
 ut ignarib⁹ et neſtib⁹: vob⁹ aut au‐rēti exultates q̄
 ad q̄mūtad⁹ audi p̄noſi ei amētu vile ⁊ nullis ſumē uictach⁹.

Et in pōdī ad pōdī accep̄e vos ḡtularem̄ Dicit nō pōdī
ad pōdī s̄ qđ simplū accep̄it cēplū reddet insup et vita
et nā Et h̄is dicitis ascēdit sup̄ lapide q̄ cāt uix̄ pedes eī:
et dicit dīb̄ Ireditis h̄ q̄ dixi: At illi oēs una voce dixerit
Iredit̄ xp̄m filiū dei verū dēū ēē: q̄ tale possedit famulā
Dicit eis cecilia Itē ḡ et dicite in felici almachiō q̄ ego
indicias petā ut nō urgeat passionē mēā: et intra
domū mēā facia vēre q̄ vos oēs faciat vite et me p̄ci
pes: et ita dñō tuātē cōplebit̄ Tūc vēces sc̄us urbān̄
papa babtizauit mī domū c̄ apliū q̄ qđrigetos p̄
mīscū sexūz 2 qđicōis 2 etatis Int̄ q̄s q̄t̄ vñ̄ clāssiq
vñ̄ cāt nōie gordian̄ H̄ nū ſb̄ vñbñoc̄ nōis ſuī domū
ſc̄ cecilia ſuo nom̄ titulauit: ut i' occulto ex illo die
ex quo ibi babtisma xp̄i celebratiō c̄ etiā fieri ita ut
etia papa urbañ illuc moraret̄: et lucet vñlute condie
m̄ i' depectionib̄ xp̄i ibi n̄ eſtēt̄ lucia: et iſmita fieret̄
dyalo deſmetā Sed tū her ageret̄: almachiōs cecilia
p̄ntū ſ' ubet Cūa it̄rogabaut Ird̄ f̄ noī ē: Indit
Cecilia Almachiōs dixit: tu qđicōis eb̄? Cecilia indit
Ingenia nobilitate clāſſia Almachiōs dixit Ego te de
religioē it̄c̄ rogo Cecilia dixit Int̄ rogā tua ſtūlū ſup̄ ſit̄ ūnū: q̄ duas iñſiōes putat vñaf̄ regatoē q̄ludi
Almachiōs dixit Un̄ ē ūna p̄ſuptio iñdedi: Cecilia
dixit de q̄ſta bō et fide nō ſita Almachiōs dixit Ig
norab̄ cui p̄tatis ſim: Cecilia dixit Tu ignorab̄ cui p̄tatis ſis Ta ego ſi me it̄rogeb̄ de p̄tate vñs ē aſſer
toib̄ iñiaſt̄abo Dicit ei almachiōs Dic ſi q̄ noſti
Cecilia dixit Dib̄ ſtas ſuī ē hoīs q̄i vñſita a vñto iñpleta:
q̄ ſi una p̄pugc̄it ſpina ſib̄ rigor̄ c̄teruias ē vñleſat:
2 q̄q̄ in ſe iñ rigidū cernit̄ habēi incruuat̄ Almachiōs
dixit Ab iñrigib̄ repisti: 2 iñrigib̄ pſeuens Cecilia
dixit Inuaria nō d̄: n̄ qđ ūbiſ ſallētib̄ In̄ rogā
Un̄ aut̄ iñuria doce ſi falſa locut̄ ſuī: ā tēp̄m cori ip̄e
calūpnā iñferete Almachiōs dixit Ignorab̄ q̄ ſan̄

mihi iustissimi principes uisserunt ut quod non negauerint
 se esse christianos: primitus quod vero negauerint dimittantur
 Cecilia dixit Sic impatoeis vero erat: sicut et nobilitas
 vera domini vero ab eis plata vobis semper et nos in occidendo
 ostendit. Si enim malum est homo non nos negare: vobis
 vero ad quicquid suppliciis arguemus? Almachius dixit Pro
 piciente sua hinc voluerunt statuere principes: quoniam vite vere possit
 esse qualiter Cecilia dixit Nihil tamquam nichil quam tam minime
 inoccidente: quod ut omnia tormenta exhibentur ad quicquid voluntate
 sceleris locum tamen ipsius quicquid omnino exanimatio pergitur: non vero quod
 inoccidentes satis nobis tamquam in me impigitur: sed nos sanctos
 sancti nomine domino negare non possumus. Helyc est et felicitas
 mea quod inserviunt vobis. Nos enim vero dicentes a vobis torquem: qui me
 datus elaboratis audiebat Almachius dixit Dige et vobis a
 duobus? Aut sacrificia aut nega te esse christianum: ut copia hereticorum
 euaderet. Tunc Cecilia bona frater dixit Unde nunc
 quis sit? Ut ut negem me esse inoccidente: ut ipse me faciat
 inoccidente. Si vobis dapnacem quod horribile negare? Si vobis ab
 solue: que non vobis inquire? Almachius dixit Accusatores
 proposito sunt quod te christianissimum esse testantur. Si negaveris quod
 dico dabis accusantibus. Fine si negare nolueris: denun
 ciet tue reputabitis quoniam sine probacionibus Cecilia dixit Horum
 in accusatio votua est et tua pena uictoria. Noli me ut de
 mettere argue: si te ipsum incepimus non christum me estimas dene
 gare. Almachius dixit Infelix ignorans quoniam mortificandi
 et humiliandi in ab iustissimis principibus potest est data. Ut
 quod tu talia superbia loqueris? Cecilia dixit Aliud est esse superbum
 aliud est esse conscientem. Ego conscienter locutus sum non superbum: quia
 superbum fornicari et nos excommunicari. Tu autem si verum audie
 non timebis: iterum docebo te falsoisse nunc locutus sum Almachius
 dixit Quoniam falsoisse preservatus. Cecilia dixit Hoc est pri
 capes tuos humiliandi et mortificandi et tarduisse assertus
 potest Almachius dixit Ego mentitus sum. Cecilia dixit
 Cum uelitate publica si uides te probabo esse metuit Almachius

dixit **D**oce **C**ecilia dixit **D**ixisti p̄nipes tuos vniuersitati et
mortificādi tibi copiā ēbuisse: cū solā mortificādi scias? **C**editā
p̄tate **V**ita cū vniētib⁹ tollē potes? mortuis dñe nō p̄t **D**u
g⁹ q̄ m̄patoēb⁹ tu mortis te m̄strū cē voluerit **N**ā si qđ
plo dixeb⁹ videbis cē te mētitū **A**lmachius dix⁹ **D**eponē
nam audaciā tua: **S**acrifica dñs **C**ecilia dixit **N**estio ubi oculos
tuos amicis **N**ā quos tu deos dicas: ego et oēb q̄ oculos
sanos habet sapientia vide cē et erumētū et plābū **A**lmachius
dixit **H**ecas iurias te philosophādo q̄cepisti: **F**deceperere
nō possū **C**ecilia dixit **E**x quo ob aperiūsti nō fuit sermo
qđ nō p̄barē iustū sculpi et vanū **B**ed ne qđ deceat extēlo
rib⁹ oculū etā te recabū ostendis? cū qđ oēb lapide nideat
deū cē testaris: et sanguī mōtile h⁹ tu deū mīror q̄ frōnte
dicas cē **D**o cōsilū: mitte manū tuā et tāgēdo disce
sanguī hor esse: si videbo nō nosti **N**ephias ē cī ut totū populus
de te risū hēat **D**ēb cī scūt deū in celū esse ista cūt signas
sacerdos p̄ ignē m̄ talcē melius posse queri **C**um mō suu
orio perēt neḡ p̄ perēti neḡ s̄ si migīcē mittat̄ po
terū p̄fuerit **T**ūc nātū vehemēt almachius iussit com
ad domū suā r̄duci et in sua domo flāmis balnearijs ton
it̄māl **C**ū qđ pūss m̄ talcē balnei in clusa et subter tēdia
nimia lignor̄ pabula m̄stīrāe: dic itegid et tota nocte
qđ in loco frigido sic illibata p̄stitit similitate: ut ut nec
una pars mēbor̄ cī sūderis saltē signo lassasset **C**od
cū audisset almachius iussit cādē ibidē in ipsis balneis
decollā **C**ūa spūulator tertio p̄cessit et caput cī apud
nō potuit **E**t qđ legib⁹ idmāl cātūdē eāt nē qđtā p̄cessi
one occidēdo cāt̄pet̄: sic trūculetus carnis ex semine
cā deliquit: cuius sanguīz biblijs lītemib⁹ p̄pli q̄ p̄ cā
cediderat ext̄gebāt **P**er tridūm aut̄ qđ sup̄p̄uit non
cessauit oēb quos mutirent et quos doruerint fide do
minica cōfortāe **C**rubus et dimisit vniūsa que habuit
et s̄cō urbano tradidit cōmedatos **C**ui etā dixit **A**d hor
m̄ poposcit iudicias ut istā familiā tue bñdictioi tñndeit

et hāc domū mēā ecclēsie nōne conservarebāt. Tūc sc̄is urba⁹
corp⁹ et auferēbāt dyaconib⁹ nocte sepeliunt eā tū ep̄is
vbi oēb st̄ confessioēb 2 mīc̄ collocati. Domū aut̄ eius
telmū sc̄e ecclē nōne conservant: quo bñficia dei exuberant̄
ad mēorā sc̄e ecclie usq; in hodiernū dīc: et bñdiciat ibi
christus: qui tū p̄e 2 sp̄i sc̄o vnuit 2 rgnat ista s̄t̄or⁹ dīc

Explicit passio saecularis vgo et misericordia ambrosius in p̄facto

Amberosius in p̄facto
Sancta cecilia celesti dono repleta ut mītrū
palma assumēt ipm mūdū ē cū thalamis expe-
cata. Testis ē valeriam gurgis et tyburtij p-
uocata confessio. quos dñe angelica manu odo-
riseris floribus coronasti. Vrmos vgo duxit ad
gloriā. mūdus agnouit q̄ tu valeat deuocio
castitatis. **H**ec ambrosius

Cfr lindolph⁹ carthusien in lib⁹ de vita ihu

Cecilia vgo clarissima absconditū sp̄ euāge-
lū mīst̄ gerebat in pectore suo. **H**oc sic itelli-
videt q̄ ipā de vita dm̄ ihu i euāgelo t̄dita qdā
deuociora sibi p̄eligrat. in quib⁹ die ac nocte
corde puro et integrō attēcō p̄cipua et feruēti
meditabat. et q̄pleta circulacō iterū d̄peteb⁹
ar dulci et suauī gustu ruminab⁹ ea i archano
pectoris sui prudēti q̄ filio collocavit. **H**ibi

Cfr vincen⁹ i speculo historiali pte q̄ta lib⁹ xxv⁹
caplo xxvi⁹ **D**e tr̄slato corp̄is ei⁹ **H**ic ibi

Hanno ludouini p̄atoris vij⁹ qui fuit fili⁹ ha-
roli magni paschalis pp̄ corp⁹ saecularis vgo
ipā ruelante inuit aureis velatu idūmet⁹
sanguine ipā adhuc ifusis et ipām et corpora sc̄or⁹
valeriam sponsi ei⁹ et tyburtij et maximi. urbani
pp̄e i eccliam a se eis edificata tr̄sposuit

Ex cronica martimana de paschalib[us] p[ro]mo
hic s[ecundu]m paschalib[us] p[ro]mo habuit reuelacionem de b[ea]ta
cecilia mire. ex audi reuelacione ipse corpora b[ea]te ceci-
lie b[ea]ti tyburtii b[ea]ti valeriam et sanu[r] urbani de cy-
niterijb[us] ubi fuerat recondita manus p[re]maritauit
et ita urba in ecclesia sanu[r] cecilie h[abitu]rificie collocauit.
It[em] Ex cronica venit p[ri]mis fratrib[us] anthomini archiep[iscopi] flo-
rentium ordinis predicatorum.

paschalib[us] p[ro]mo viri sc[ri]ps multa sc[ri]ptu[r] corpora regres-
muerunt extra muros romane citatis. q[uod] diligent
colligentes int[er] menia orbis reueneruntq[ue] in diuisis ba-
silicis collocauit. Multas p[re]te[ra] ecclesias rome aut
nouas costruxit aut longo confessas semio reno-
vauit. Inter quas fuit basilica b[ea]te cecilie viginis et
miris q[ui] minia quassata vetustate que nimia q[ui]ssata
vetustate iam pene corruerat. Sed in eodem loco mag-
nifico ope costruere cepit ecclesiam. D[omi]n[u]s igit[ur] q[ua]dā
die ut testatur iohannes de col[on] in ecclesia sancti petri more
solito vigilias celebraret. subito sopore depresso
vidit quadam puellam virginalem aspergim angelus vestibus
decorata dicente sibi multa tibi gratia referim. q[uod]
certamen q[uod] de me de posueras frustratoris relati-
onib[us] p[ro]mulgatis aures accommodas reliquisti. Cui
tanto penes me fuisti ut apprio ore in te loqui vale-
rem. Hec audiens b[ea]tes pontifex q[ui]suuit. que esset
ipsa q[uod] talia loqueret. Cui illa. Cecilia f[am]ula xp[ist]i vo-
cor ad quam pontifex. Quod hoc crede possim. cu[m] olt
fama diuulgatu sit q[uod] venerabil cecilie miris corp[us]
ab asculpho longobardoru rege furtu sublatu sit
rome ipso residente. At illa. aye utiq[ue] desideranter
ut inueniret quesierunt s[ed] d[omi]ni mei ihu xp[ist]i et b[ea]tissime
matris eius opitulante gratia inuenire non potuerunt neq[ue]
asportare. et sicut q[ui]sisti corp[us] meu cu[m] diligenter q[ui]
rere non desistebas. q[uod] illi pro cuius ad remartiriu p[ro]
tuli placet ut tu me inuenias. ut in ecclesia quam
nunc nouiter costruimus recondas. Et hoc dices sub-

tracta est ab oculis aspicientis. Tunc b̄ts pontifex
absolutis matutinalibus pro tā certe et indubitate
renelatois in dictio cepit sollicitus q̄rere ubi sacra
tissimū corpus iaceret humatū. Sed deo tribuēte
repperit extra portā apiam in cimiterio qui dicit
ptexati aureis vestimentis cū corpore sponsi sui
valeriai et linthemā sanguine suo truentata.
Ene oīa suis plustrās māib⁹ collegit. et cū suā
veneracione in ecclesia quā costruxerat condidit.
yna cū valeriano sposo suo et hyburcio cognato
eius. et maximo qui videns in decapitacōe eorū
āias in celū concende credēs mīro coronat⁹ est. ac
etia cū urbano pp⁹ et lucio martis Illaqz oīa sub
sacro altari collocauit. Ex 2^o pte. tp xvi c 1 5ij

liberasti me de pdicōe Et cī vltō hancitatō ē in ep̄la
hodierna hodie in ecclia fit solempnitas et officiū
vniglōse Vḡis et mīris b̄tē cecilie de q̄ erit sermo Dī p̄mo
salutē vgo māia Obū istud itelligo in p̄sona b̄tē cecilie
Vḡis q̄ regraciās deo dicit Dñe liberasti me de pdicōe.
modo ego iūcō in sc̄ptara quīq; pdicōe hōim et mulierē
ex p̄tis ex quib⁹ deus liberauit beata cecilia
P̄ma pdicōe ē aut ex p̄tō supbie Dico q̄ p̄ma pdicōe
Hēda ē corporis ex p̄tō luxurie autem veint ex p̄tō sup
Tertia ē tps ex p̄tō accidie bie Iā satq̄ hūana
Tertia ē diuiciarē ex p̄tō auāe. aia hab; istā excelle
Quarta ē glorie ex p̄tō dcōstā. tia sup aias iumentorum
auālūd et volucrid q̄a hab; roēm discrecionē itelligētā sed
p̄tō supbie facit p̄de aiām q̄a auāt sibi rationē discre
one et itelligētā recte et supbia ē ut frenesis q̄ facit ri
dere cantare infirmū ad sit in p̄uctō morte vel sicut sententia
ad furtā Dī q̄n aliq̄s ducit ad furtā uet cantādo ridedo stult⁹
iudicat⁹ ab oīb⁹ Ita rē de supbia Certid⁹ q̄ oēs vadim⁹ ad
mortē ex smā a deo iudice data⁹ dūitib⁹ q̄ paupib⁹ oēs
ta hōies q̄ mulieres pui et magni oēs moriūt statutid⁹
hoib⁹ semel mori ad hebre. ix Ergo q̄n supb⁹ vadit ornat⁹
p̄pose stult⁹ p̄t ip̄putā q̄a cantādo et ridedo vadit ad
mortē ad debet flere q̄a ad mortē tendit De ista pdicōe p̄
hibuit thobias filiū suū ducit supbia nūq̄ i tuo sensu a
in tuo vbo dnari p̄mittas in ip̄a cī inīciū supsit cīs pdicōe.

Utinae instrueret vos filios vobis vocando eos et deendo dicens
filii caue Nota ois pdicio s. angelorum et hominum angelorum
qua postquam creauit deus angelos in celo maior omnium erat
lucifer ut dicit gregorius cui deus dedit maioritatem super omnes
creaturas. et hoc non contumeliam voluit deo parificari et ruelas
alijs et aliqui adulando approbauerint Et hoc pdicio luci
feri et aliorum adhenciam sibi Sed haec pdicio fuit hominum nam deus
ab initio creauit adam et eum cum tanta scientia per dicens doc
tores quod ex tunc non fuit pessus neque doctor qui tantum sciret
sed non contumeliam voluerit scire ut deus bonum et malum Ideo
expulsi fuerunt de paradyso et fuisset damnati nisi quod prima
iunxit eos Ecce prima pdicio sed ab ista fuit liberata bta
cecilia quia in tanta habilitate conservauit se quoniam ha
buit superbiam in sua mente Tria sunt enim quae contundant super
biad mulierib[us] et puellis s. prima pulchritudo corporis
Illa quod habet ista oportet sed dicitur diuina in ornamentis
ventu superbie habet certe Tertium nobilitas generis
magnum Ista tria habuit bta cecilia sed armavit se contra re
vendit superbie Nam cum esset pulchrior omnibus domicellis romani
ne superbiret recipiebat ieiuniū et abstinentiam ut esset disco
lorata Modo non solū diminuit de pulchritudine p[ro]mo aug
mentat sibi colorē ut dicitur Ego sum pulchrior Et bta cecilia
dicebat O misera si ex mea pulchritudine aliquis cadet per co
cupiscentiam quid dicere deo Ideo affligebat se bidauias ac
triduam ieiunijs et oras domino suā pudicitiam comedebat
ut cantat ecclesia Sed quod dat mulieri superbiam est copia
ornamentorum vestimentorum coronarum anulorum et ioculorum quod luc
sit pulchra si non sit ornata erit humilius sed quoniam simul contur
runt pulchritudo et ornatio tunc insurgit superbiam Sed beata
cecilia ne superbiret in vestimentis servis et deauratis et
ornamentis quia habebat patrem geniosum et diuitias nec
legit aliam habuisse prole ornabat eam nec ex toto audebat
pareretur contradictionem in hoc sed ad carnem iduebat tilicio
et ex eius afflictione stabat humilius Ideo cantat ecclesia
Tilicio cecilia membra domabat desuper deauratis vestibus
tegebat Tertium est nobilitas genitrix quoniam homo ut mulier
cogitat ego sum de semine regali Sed contumeliam hoc bta cecilia
cum etiam fuisset de maior nobilitate romanorum dicebat
int se ego duos habeo patres per carnem est iste sed post
baptismi iterum christi in patrem ei ecclesiam in patrem matrem

Et q̄a scribat legē euāgelium xp̄i in quo legebat ut de tristis
 humilitate uel paupertate erit et sic humiliabat² Ideo dicit eccl̄a
 Virgo gloriofa euāgelium xp̄i gerebat in pectore nō dieb⁹
 neq̄ noctib⁹ varabat a colloqu⁹ diuinis et oratione In lecti-
 one et recipiebat deuotionem et post cōtemplabat² et sic cōser-
 uauit se in humiliitate ne superbius de pulchritudine nō orna-
 mentis nec gr̄is nobilitate Recte videt² q̄diam prophetasset
 de eius humiliitate dices Ego at cū michi molesti eent suppli-
 paretes ut ornaret me idubar ciliis cōornamenta cor-
 poris humiliabat ieiunio aiām meū cōpulchritudine
 corporis et orō mea in sinu meo cōuert² cōpulchritudine gr̄is
 Ette quō fuit liberata a p̄ma pdicōe Ideo ingratiado deo
 dicit liberasti me de pdicōe Sedā pdicōe q̄ mlti pdūt²
 in hoc mundo ē pdicōe corporis et luxuria Dicāt² due p̄sonae
 equal complexiōis quarū vna sit casta et alia luxuriosa
 sicut sīt eiōd complexiōis casta vniuersit nālūt xx annis plus q̄
 luxuriosus Nā luxuria ē ut gr̄is qui totū coburit dicāt²
 p̄abola de quodā diuite qui congregauit oīa bona sua p̄ci-
 osa in vna camera et subī inferī posuit ignē in paleas
 et cobusit et pdidit q̄cqd congregauat Ideo Ira ē de p̄
 sona luxuriosa hōde ut muliere Corpus et dūt dom⁹ In
 ferius ē sensualitas que est plena paleis ysai⁹ xl Clama
 et qđ clamabo oīs caro senū Supius ē conscientia ubi sūt
 oīa bona meritorū sī vult calificari p̄ luxuriā q̄ nō est
 mis̄ignis tūc oīa merita coburit² Et in signū hui⁹ q̄n
 calificat luxurios⁹ rubescit in facie et tandem coburit² et
 pdūt² oīa bona meritorū etiā si habet ut v̄go maia O q̄t
 sūt qui pdūt totū thesaurū meritorū p̄ modū cū placū
 et vnuūt parū Dicāt auerrois q̄dā passeres ita parū
 vnuūt q̄a sup̄ valde luxuriosi Johānes euāgelistā vixit
 plus q̄ alij apti q̄a sp̄ fuit v̄go Ideo qđā scūs r̄gtiās deo
 dicebat adiutor et p̄tector fact⁹ es m̄ et liberasti corp⁹ meū
 a pdicōe seq̄t² a p̄ssura flāme q̄ cōuidedit me et ī medio
 ignis nō sū estuat² Et m̄ li Ignis ē luxurie duplicit accē-
 dit² p̄mo naturalit ex carnis inclinacōe Sedā ex dyaboli
 tentacōe sī deus iuuat bonos Ideo d̄ adiutor et p̄tector
 factus es michi dando volūtate ieiunandi et abstineendi Nota
 a p̄ssura flāme sī luxurie q̄ cōuidedit me sc̄z sensualitatē
 ab ista pdicōe fuit liberata b̄ta cecilia Dicāt² q̄ cū eet circa
 etate xvi annoz paretes sui voluerit ut ducet virū sī ip̄a

excusabat se secrete voleat vgitate et excusabat se multipli-
titer quia erat nimis iuvens et qd nescit regedomini Dz
ex festinacione parenti habuit consentire ut ipm habet
sponsu Et cogitabat qd sicut vgo maia habuit sponsu
et tu seruauit vgitate Ita cogitas qd mediante dei
gracia ipa induet sponsu ad castitate et fuit despon-
sata cu quada nobili milite vocato valciano qd festinabat
ut fieret nuptie s bta cecilia orabat ut conservaret i
vginitate In die at nuptiaru dicit cecilia qd caritatis
organis cecilia virgo in corde suo soli dno decitatibus di-
cens fiat dne cor meu inmatulatid ut no conservdar Dic
qud in nocte qn fuerut in camera no posuit se i lecto
s qn fuerut soli dixit cecilia sponso suo dnu secretu
velle vob dicere qd nq dxi alicui n patru n mri
re Qui secretu secretu tenere Tunc dixit sibi Nouerit
qd e quida angelus amator meo qui si videt qd vos taga-
tis me interficiet vos Et ille qui ut lupus veniebat ad oue
dixit Qd vos forte diligif aliu qd viru uxore pti vti
matrimoni Rudit cecilia Ego dico hoc ad iudicadu .
qd angelu dei habeo amatore qui nimio zelo custodit
corp meo Et sponsu caput tim dices Nisi m ostenda-
tis no creda Tunc bta cecilia orauit et ecce subito appa-
runt angelus cu duab coronis de roh et lilijs ali dices
Ex pte dei portau istas coronas Et sicut hucusq poser-
uastis vgitate etia de cetero conservuet et posuit coronas
in capitib uxor qd no marcesset n pdet odore Tunc abo-
simus fecerunt votu vgitate qd viuent ut maia vgo et
ioseph Ecce qud fuit libeata ab ista pdicione no solu ipa
s et sponsus Moralit hic habemus exemplu et doctrinu
q bta cecilia et etia sponsu erat vgres qn venient ad ma-
trimoniu miru d de sponso cu eet iuvens xxv annorum
nobilis et diues re cu mo no iudicat puer xv annorum qui
fuit vgo Ja complete et prophetia dauid corrupti st et abho-
miabiles sed p no d qui faciat bono no vbsq ad unu re sag
de adult aliqui sunt no conteti de uxore sua vadunt ad alias
aliu ad lupanar Qd dicimus deo ta male gubernam nos vo-
lum qd equid aut azim u et castu et nos no sum audi
paru viuim et iu mortalitates regnat tmodo qd antiqu
no erat s ex quo dam nos corruptionib et ds mittit corrup-
tiones Ideo seruem castitate O qd pulchra est casta generacio

cū caritate Nota multi sūt casti timore & confusione & nichil
 valet s̄ castitas cū amore dei ista & pulchra Tercia
 p̄dicio est t̄p̄is ex p̄co accidie deus dat nobis tempus
 vni dat t̄p̄ 9 x annos alteri xx alteri xxx ad faciēdū bona
 opa ut in hoc mūdo acq̄ram⁹ padis⁹ Ipc̄ ei liberavit nos
 a catenis t̄fernī p̄ passionē suā et aperuit nob̄ iannuā
 celī p̄ baptismū Restat ergo ut nos vadam⁹ p̄ bō opa
 quia ex quo capt⁹ ēsolut⁹ a vīciū et p̄tū solutōis ē so
 lutū restat ut capti⁹ vadat Ideo aut̄ dauid Ibūt de
 virtute in vītūtē videbit⁹ deus deoꝝ in syon H̄z qđ facit
 accidit illa facit hōiem stare in uno loco ymo facit re
 dire retro qm̄ ei hōi caput h̄z dislocatioē et cognoscit
 se tūc homo incipit abulare Mō dicit⁹ n̄ qđt abulast⁹
 & Dñe ego sūt p̄cise sicut fui an̄ decē annos et vītā nō
 peior Si cū namib staret xx annis i uno loco nō faciendo vīa
 oēs miraret⁹ Ita oēs nos t̄nſſeām⁹ ad celū et qđ annis
 q̄ incepim⁹ et stām⁹ in uno loco ymo redim⁹ retro qa
 in via dei nō p̄gredi retrogradi ē aut̄ bñard⁹ obigrā
 Si qrat⁹ a religioso quot annos habet⁹ in ordine decē ul
 vītī & et nouitius erā deuot⁹ mō nichil Idē de clericis
 qui in p̄mo āno s̄t deuoti & Idē de layis si qrat⁹ mō ſu
 decē āni et rati⁹ deuoti Ita parū et mō nichil Ette p̄dicio
 t̄p̄is h̄ndis est qui p̄t dice mō ſu deuotioꝝ q̄ henr̄ et si pla
 et deo cras & Cont̄ istā p̄dicioꝝ dicit ſcriptua Nos nō
 sum⁹ subtractionis filij in p̄dicioꝝ s̄ fidei in acquisitione
 aīe nota q̄ otiositate vocat subtractione Subtractione
 est qm̄ de bona vita incepta et de orōib⁹ dīttit mō vīd
 mō aliud dīces O nimis vīt toties ieiunāc ul tot oraci
 ones dīce & de ſilib⁹ Ideo dicit nos nō sum⁹ & ab ista p̄
 dicioſe custodiuſt et liberauit bñi cecilia Si cū vultis
 scire in quo expēdebat t̄p̄is dīta vob̄ Dīta quō dormi
 erat separati cū domicellis in una camera et sponsus i
 alia et ſurgebat i media nocte fū illud media nocte ſur
 gebā & et uſq̄ ad aurora ipa expēdebat illud t̄p̄ p̄mo
 in deuota orde ſed oī euangelica lōione t̄cio in deuota ro
 teplacō In aurora at audiebat missā deuote et cū fi
 lencio et post parabat carnes et legumina p̄ xp̄ianis
 captis a tyranis & et confortabat eos in corpe et in aīa
 et rūta meridie tota fessa ipa prandebat nō carnes Post
 dicebat vespas et post hoc ibat ad p̄dicādū in fide lib̄at

ad heb̄os
decid

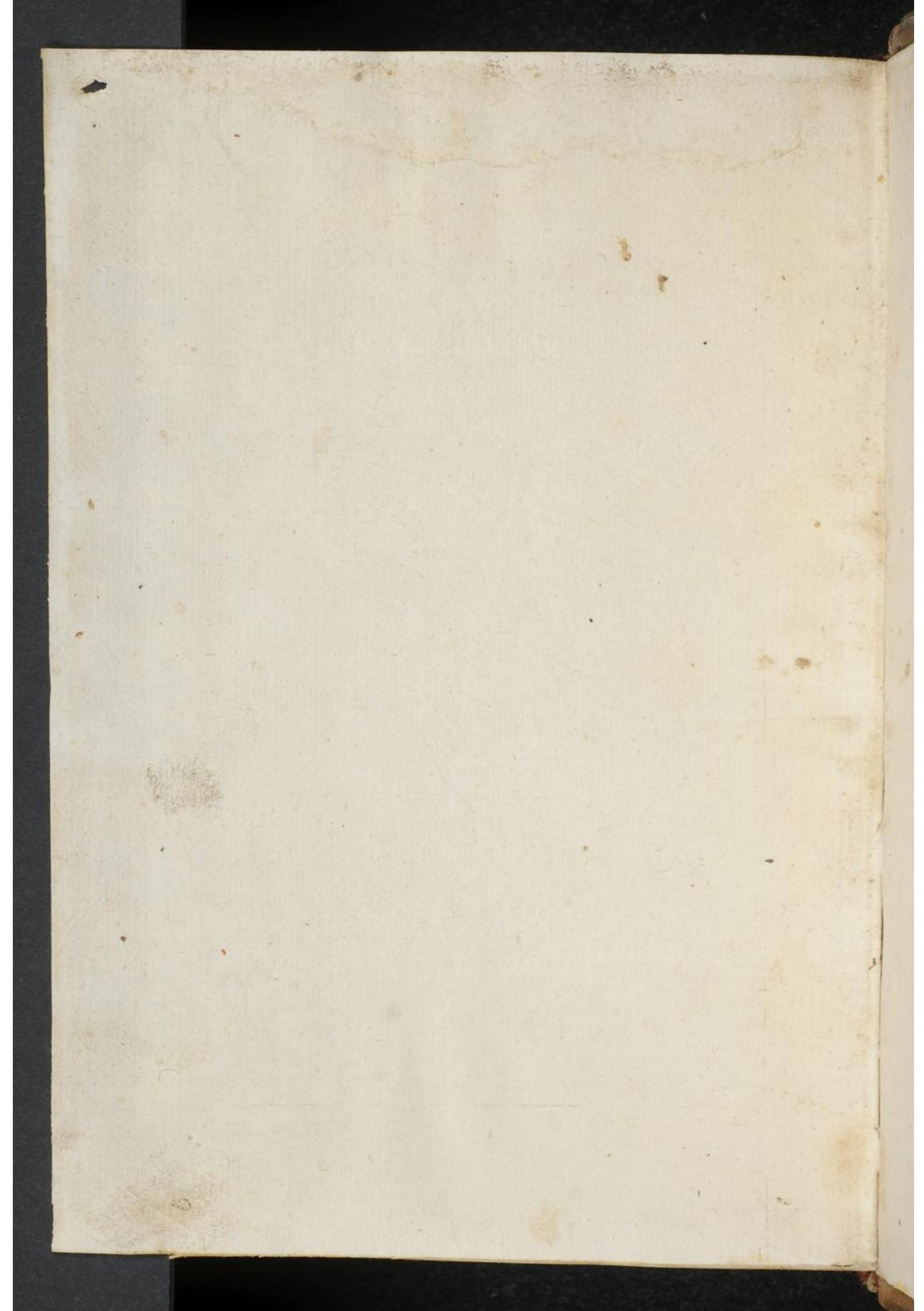
in tātu q̄ vna die cōdit erit¹³⁶, infideles ad fidē xp̄i. q̄libet
dīca confitebat² et cōtabat iux̄ antiquā cōsuetudine. Erat
quō in opib⁹ mīc expēndebat tēpū nō erat ociosa. Mora
liter habet⁹ hic exēplū orandi quolibet manū et sero r̄tū
pe certā oratione et cōtinuare denote genib⁹ flexis ac si
videre⁹ dēū signādo nos p̄mo dēm dicē credo r̄tū et d̄s erit
vobisq̄ in oīb⁹ negoq̄s et si in quolibet die nō potestis
audire missā in aurora ut antiquit⁹ tñ oī die dīca au
diatis missā cōpletā et cū silencio r̄tū Et si in qualibet
dīca nō potestis cōicare ad missā in pascha cōmunicetis
Ita fr̄es mei dilāssim stables estote habēdātes in oī ope
dēm sp̄ sc̄ientes q̄ labor v̄z nō ē manū mōnō i ad corīth x

Quarta p̄ditio ē auari. Credūt et amare pecunia
ut pecunias cōgregādo et custodīdo et illud facit
eos p̄dere. De hor dabo silitudinē ad oculū de duobus
hōib⁹ qui volūt se ad alia cītate tr̄sferre et oīb⁹ vendit⁹
tenet pecunia et ē sic q̄ in via p̄ quā h̄nt tr̄sire s̄ latro
nes qui dep̄dat⁹ eos et dicūt quid faciem⁹ de pecunia por
tanda. dicit ymus bonū r̄mediū ē p̄ cambū. Dicit alter
auarus abſit pecunia mea ibit meāt nō sep̄abo me
et finalit dep̄dat⁹ et morit⁹ fame aliter v̄o r̄cepto i cā
bio līdī vixit lete post et epulabat⁹ Ita in p̄posito oēs
nos oportet tr̄sire ad alia cītate nō habēm⁹ hic ma
netē cītate ad hebre. xiiij. In tr̄situ at ē passus pri
culosus plen⁹ latromib⁹ in quo oēs dep̄dant pape
reges cardiales r̄tū s̄. in passu morte s̄ quid facit p̄ru
dens ponit certe in mensa nūmulariorū q̄sūt manus
pauperū ibi p̄t̄ pecunia suā assūrata p̄ regē xiiij.
Erre clausula da paupib⁹ et habet⁹ thesaurū i celo
math xix. Ideo p̄sonē mīsericordes q̄ hic faciūt largas
elemosinas dando veste bladū vīnu r̄tū dāt et ponit⁹
in mensa cambū et in paradiſo nūcident securitatē.
āia portat līram cambū in fronte scriptā. H̄z dīat a
uarus nō debet hō se spoliare q̄ nō posset tene statū
di. Ego dīta in testamēto r̄tū O stulte et nēris passū
periculoso v̄det⁹ ergo vobis Si auaricia facit p̄dere
pecunia v̄n̄ ait scriptura p̄de pecunia ppter fratre et a
micū et nō abstondas illā sub lapide in p̄ditionē. Nota p̄de

pecunia. Aliqui quoniam dant elemosinam credunt quod illud perdat² si
 illa predicatio bona est. Ecclia seminator videt perdere grana sibi bona
 predicatio est et fructuosa id dicit perde et non abscondas illa sub
 lapide duro avaricie in predicatione. Ideo beatam Ceciliam quoniam depit
 persecutio totum christianos cogitabat se cito moriturum. Ideo anquam
 vensem ad passum periculoso fecit tambum et posuit in mensa
 id est in manu pauperum pecuniam vocans dominellus suis quibus
 nutriuerat ad servitium dei illis que voluerunt vivere in ver-
 gitate dimisit aliquid ut posset vivere eccliam cum laboribus caru-
 ne eent ociosae. Aliam vero pecuniam dedit viduis orphelis et
 captiuis et sola domum sibi vtinuit. Ideo urbani papa dixit
 de ea Cecilia sancta tua domine quoniam aperte tibi argumentosa de-
 seruit recipies flores ab exemplis scorum patrum et facies
 fructus satatus. Moraliter ymitem eam quam de actis quocumque reti-
 netis in passu erit depdata ergo de quo vivet in alio
 mundo. Si enim per istam materiam modica et misericordia vita et ita
 tantum laborat nunquid pro illa vita beatam pretiua est. Mutatis
 ergo ibi aliqd unde vivat. Unde Christus benti insecurus quoniam ipsi mundi
 consequetur mathei v. Et iusta predicatio est glorie ex iusta
 vita et est quoniam enim homo incipit bonam et secundum vitam vel in regni
 glorie vel in sacerdotio vel in matrimonio hoc vadit ad paradi-
 sun rectam via. Sed si illa bona vita dimittiatur predicitur gloria dicatur
 similitudo de cursoribus incipientibus ardenter currere ad brauim
 propter spinas dimittunt cursum et alii perdunt et lucratur. Ita ac-
 cedit multis. O quot sunt religiosi qui ardenter incepimus cur-
 rere post Christum qui in capite cursus tenemus coronam et am-
 mendo clamant ducetes venite ad me omnes qui laboratis et one-
 rati estis et ego iustifico vos matthei xi. Sed caueatis de spinis
 Spine sunt derisiones et tristitia quibus mali faciunt de bonis et
 deuotis. Huius ille timor dicit O miser et omnes tristitia de
 me et dimit bonam vitam et predicit sic coronam glorie. Alij autem plu-
 vii homines dimitur auctoritate modica infirmitate caput vel stochi
 vel temptacio dyaboli vel occasiones mundi di. O miser ego
 non consueui ista habere. Ideo dimit bona vitam et. O miser qui
 prediderunt sustinetur et qui deliquerunt vias rectas et diuterunt
 in vias prauas et quod faciet non inspicere cepit dominus. sed in iudicio
 particulari vel finali enim secundum. Sed beatam Ceciliam in vita sancta et virtuo-
 sa quam incepit continuavit de bono in melius usque in fine et
 tunc habuit coronam per mortuurn. Postquam enim presens occidit sponsu suu-

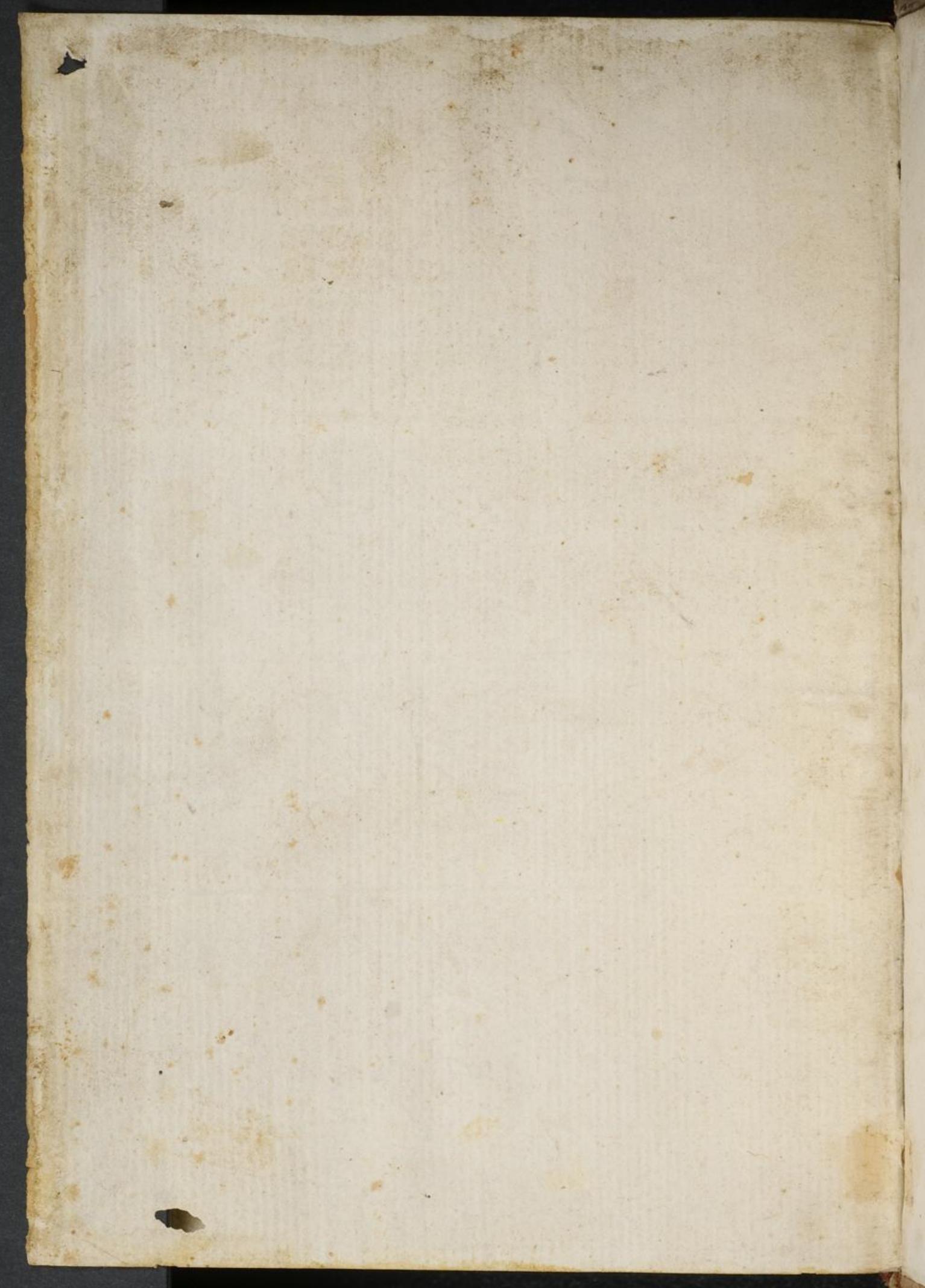
vocavit eā querēs desua cōdicioē q̄ rūndit dñes. Hulte q̄ris
quia uel q̄ris de condicōe spūali de ista dico q̄ sū xp̄iana
vel q̄ris de carnali de ista dico q̄ sū nobilis. Si dicit q̄re
rūndit cōūuria. q̄a ip̄e erat luxuriosus et timuit ideo p̄uo
cauit ip̄m ad utrā q̄a tūc amor cōntit². Et aut index tu es
sortilega et deceptrix q̄a p̄uertis corda ḡecūd ut p̄z i viro
tuo qui mortuis ē q̄ adorauit hoīem crucifixū. Rūndit
ip̄a non sū deceptrix s̄ opus ē spūis sc̄i. Tūc index dedit
sentenciā ut cōbūrebet² ut deceptrix s̄ ut pena haberet
fecit eā pom̄ in balneo siccō et ignito in quo stetit p̄
vnā die et nocte et orauit dñes q̄ parata erat s̄ vellet
p̄us distribue domū suā et exaudita fuit a dñō et non
fuit in balneo mortua et erat magna rō q̄a ignis lux
urie illud corp̄ nō cōbūssit ideo n̄ ignis materialis. Ex
hoc miraculo multi cōuertebat². Tūc index p̄cipit eā
decapitari q̄ ter p̄cussa nō fuit mortua et erat lex romā,
noī q̄ in decapitacōe nō dareb² vlt̄ tres ictus. Tūc aīa
steperūt eā dices qđ est hoc. q̄ aut Triduanas a dñō
poposci inducas ut domū meā dñō ecclēsiā cōsecrare. q̄
facto expirauit et fuit coronata. Ideo ei⁹ exēplo cōtinu,
ate in bona vita. Explicit sermo.



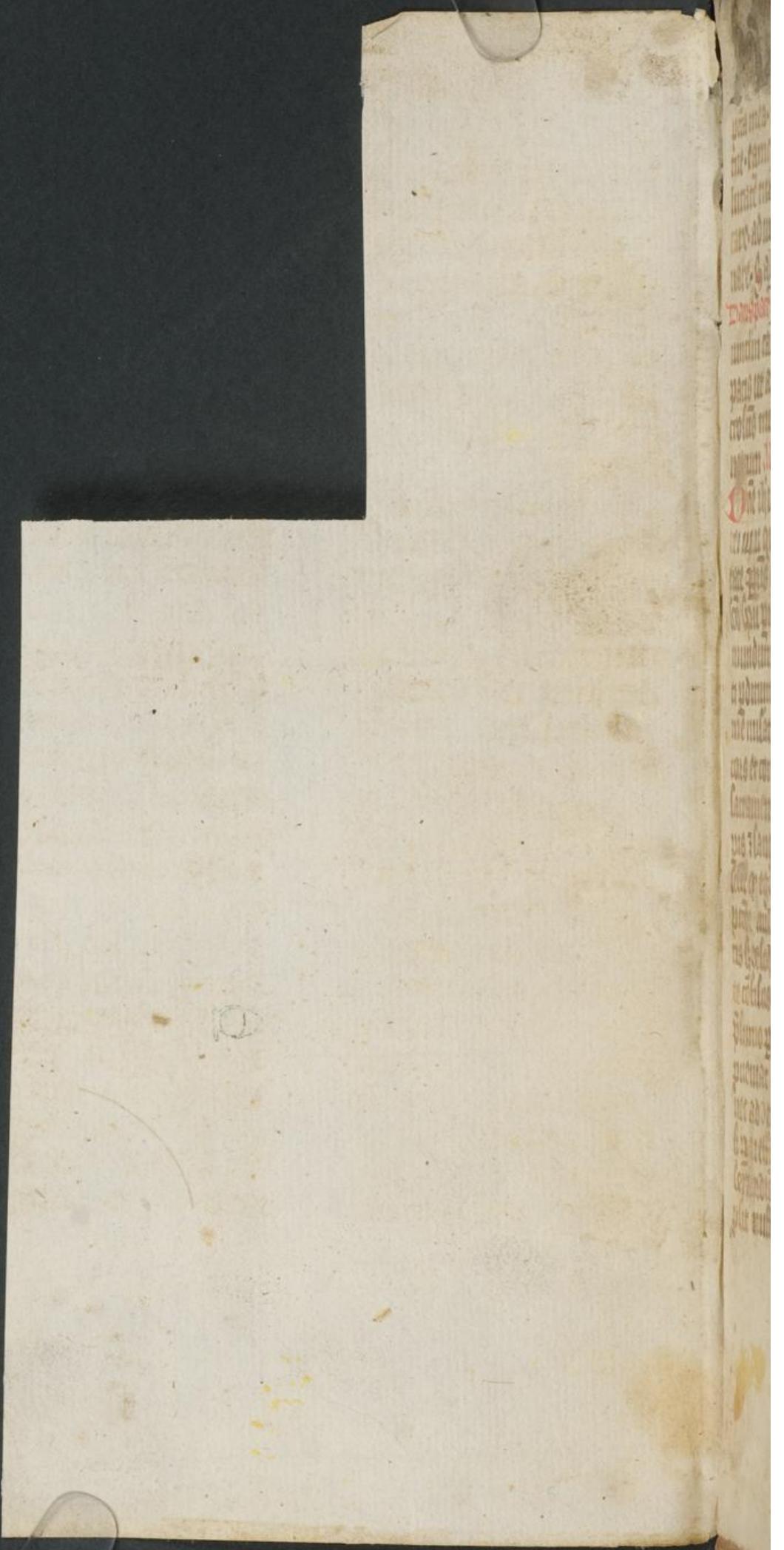


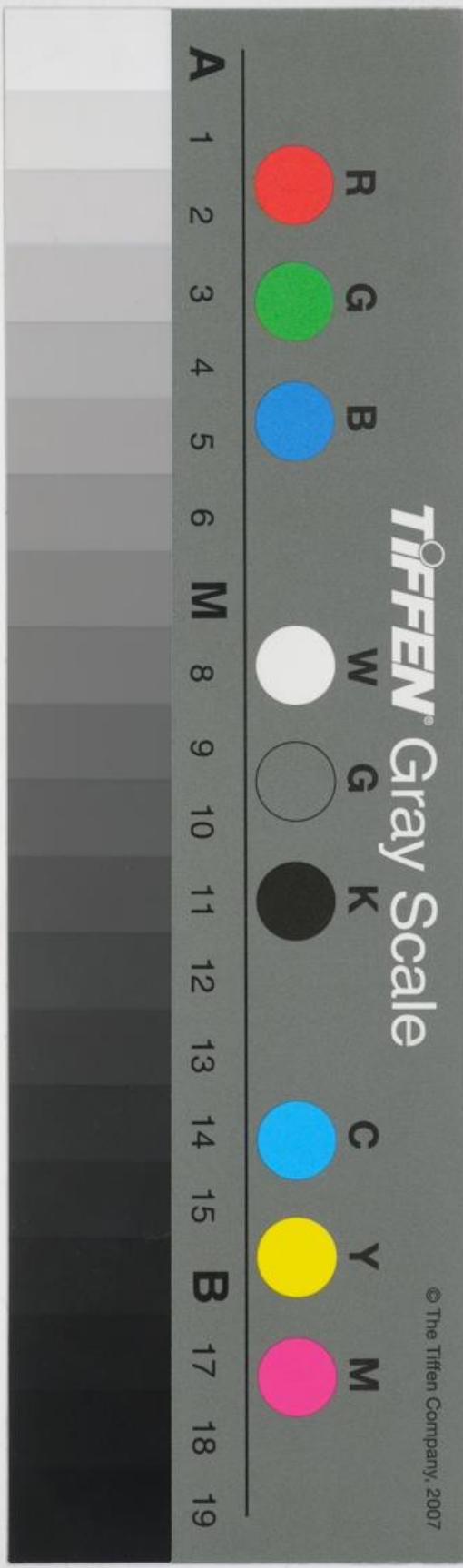
330.

17

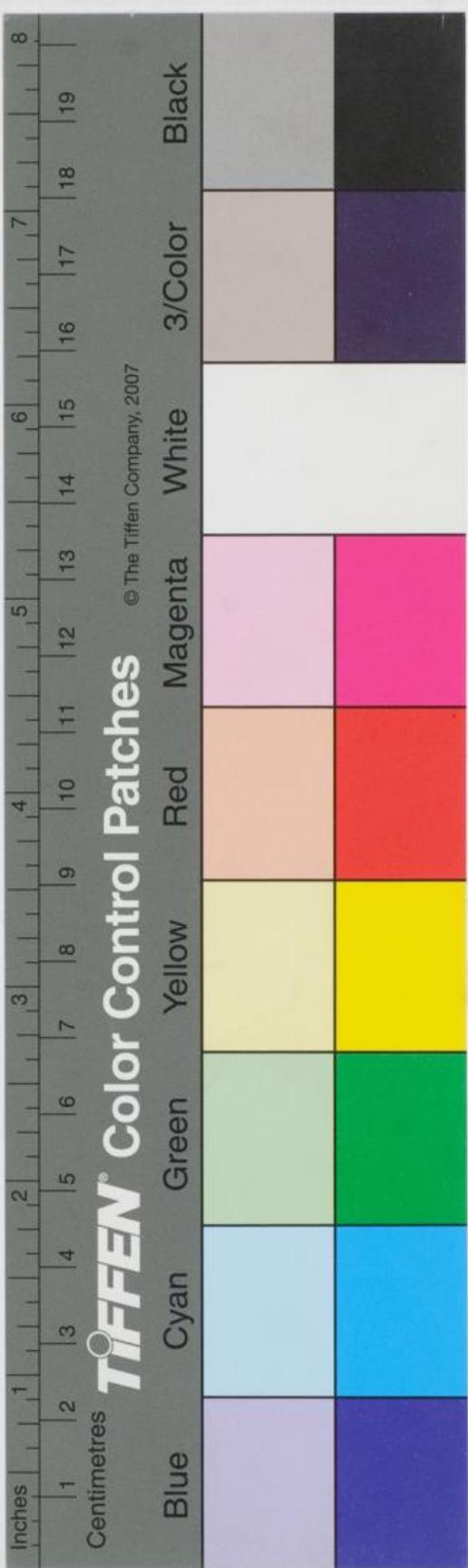


331





© The Tiffen Company, 2007



MAGISTER GALLIUS.

p̄tia mea. h̄ sic eccl̄e
tue. eamq; scđm uo-
luntate tuā pacificare.
ad unire dignare.

Saluator m̄.
Dans pacē **H**abete
uincim̄ caritatis et
pacis ut ap̄t̄ s̄ns sa-
croſt̄is multijos **P**ac-
iētū **A**d cōmūnīcād"

Dñe ih̄u xp̄e fili-
uui uiui qui ex uol-
tate p̄nis coop̄ante
scđ sp̄u p̄mōrē tua
mundū uiuifical-
ti p̄ditū. exaudi
mē misātor et misi-
tor et concede ut h̄
sacramētū tuū cor-
pis et sanguinis sac-
rētū q̄ ego indignus
p̄tō nullis meis m̄-
ris h̄ desola tua p̄eta-
te cōfusus h̄undatia
plano p̄p̄r nō m̄
pueniat adiudicū
net ad cōmūnīcād;
h̄ nū effablem̄ ui-
lētūdīā tuā dñe
plūt multj i remissi-

vnem oīm p̄tōr me
or et imp̄stām̄ salutē
corpis et anime h̄c et
meternū. **S**aluator
mundi qui i trinitate
p̄fā uiuēt et regnas
d̄s. **P**onita ē. ē. anime

Danem celestē atti-
piam et nome dñi m̄
uocabo. **D**ñe non
sum dignus ut i tres
s̄ectū meum. h̄ tñ
dic ubo et sanabitur
aia mea. **O**nd retri-
buā dñs p̄mēb̄ q̄ re-
tribuit mihi. **C**ali-
te salutaris atq; p̄as
et nome dñi i uocabo.
Iaudias i uōbo dñi
et abūnitas m̄res sa-
uis ero. **O**rpus dñi
nři ih̄u xp̄i p̄ficiat
mihi i uitām̄ etiāz
Orpus tuū dñe ih̄u
xp̄e qđ sup̄li et scđ sag-
uis tuus que potau
ob seruo clementissime
ut hereat in uilebus
meis. et nulla remane

